MEGJELENIK 36 SZÁM

SZ. 1943. SZEPTEMBER 1. — III. ÉVFO

RA.

30

FILLÉR

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ELLENTÁMADÁS A WOLCHOVI FRONTON

Vidám élet a Balatonban

Jól esik egy kis fürdés

GYORSLEVENTÉK

Első ízben rendezte meg a Leventeegyesületek Országos Központja Fonyódligeten a gyorslevente motorkerékpáros kiképzőtábort. A leventéket háromhetes tanfolyamon képezik ki motorkerékpáros vezetőknek. A kiképzéssel párhuzamosan a gépkocsi szerkezetét és működési elveit is teljes mértékben elsajátítják. A motorkerékpáros kiképzésre csak azokat a leventéket veszik fel, akik kitűnő kerékpárosok és műszaki rátermettséget is mutatnak. A leventék megtanulják a motorkerékpár minden csinját-binját annyira, hogy a géphibát pillanatok alatt felismerik és helyrehozzák a gépet. Fonyódligeten e nyár folyamán ez a harmadik tanfolyam. Az elméleti kiképzéssel párhuzamosan folyik a gyakorlati kiképzés. Nagy súlyt helyeznek a motor karbantartásának, szerelésének szakszerű oktatásra és a szerelési gyakorlatok elvégzésére. A tanfolyam elvégzése után a leventék polgári hatóság előtt vizsgáznak, és elnyerik a polgári gépkocsivezetői igazolványt. A magyar ifjúság technikai kiképzésének korszerű és fontos iskolája lett a fonyódligeti levente kiképzőtábor.

Gyakorlatra indulnak a motorkerékpáros gyorsleventék ←

Birkózó-fogásokat tanulnak a leventék →

Gyakorlati tanulás mellett az elméleti oktatást sem hanyagolják el ←

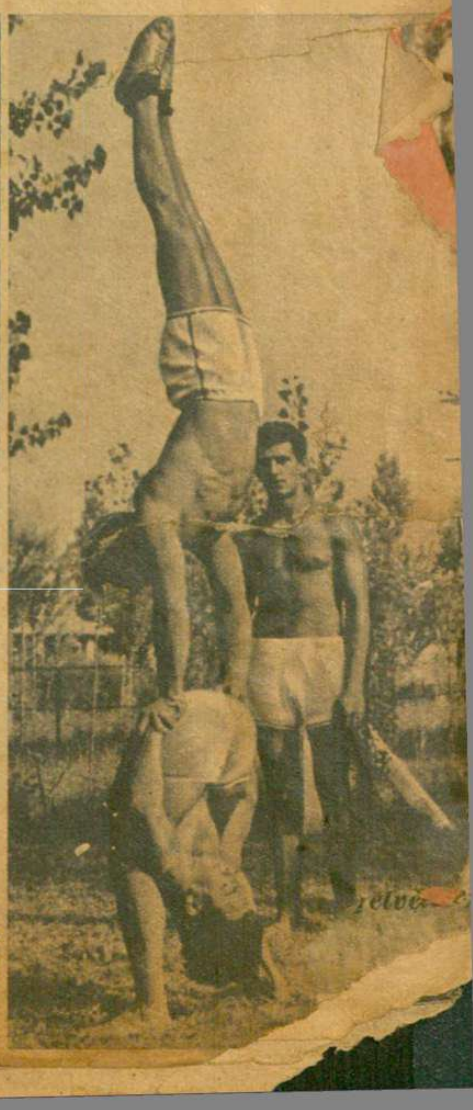

A testedzés, torna, elkerülhetetlen feltétele a tábori életnek →

A nap legkellemesebb foglalkozása: Evezés...

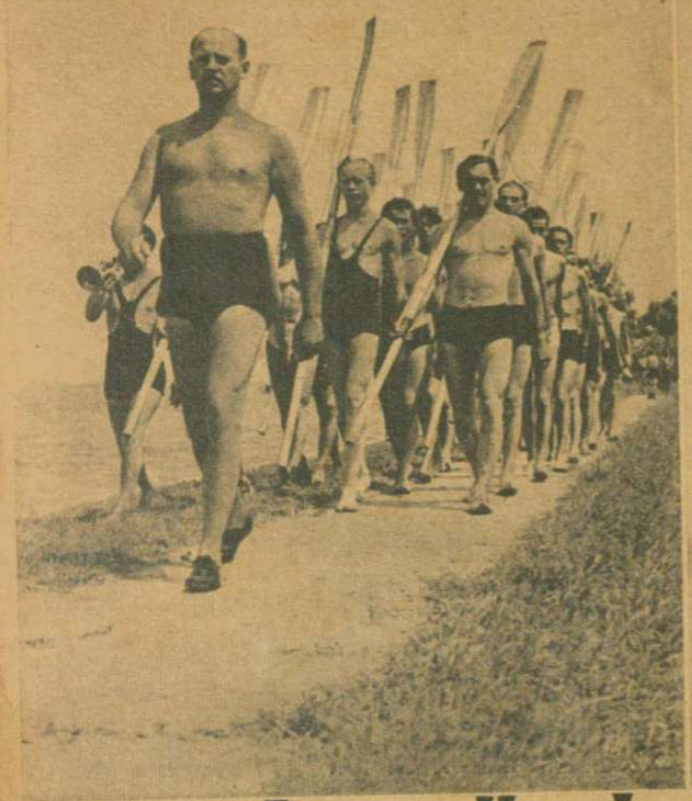

...és a vitorlázás

KIKÉPZŐTÁBORA FONYÓDLIGETEN

Egy kis szerelés

Minden hibát ki kell tudni javítani →

A gyorsleventének ismerni kell saját gépét

Szinte cirkuszi mutatványokat produkálnak a leventék

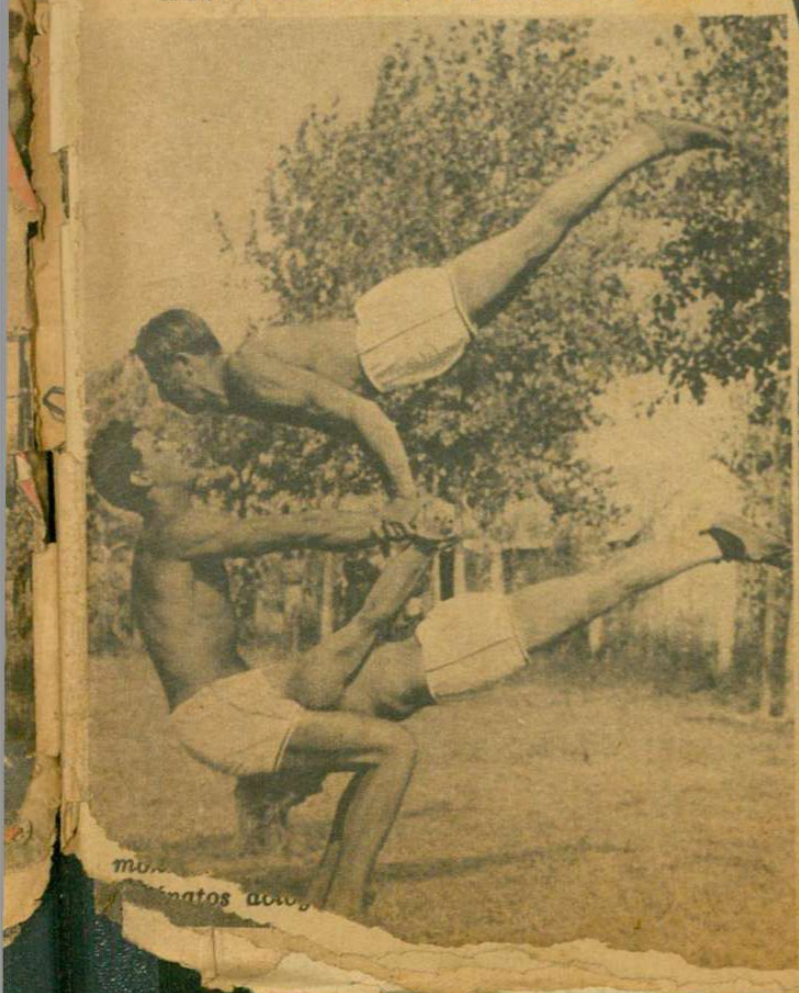

Készen áll főzésre a „nyersanyag"

A TÁBOR SZAKÁCSA KITESZ MAGÁÉRT. Izleni fog az ebéd

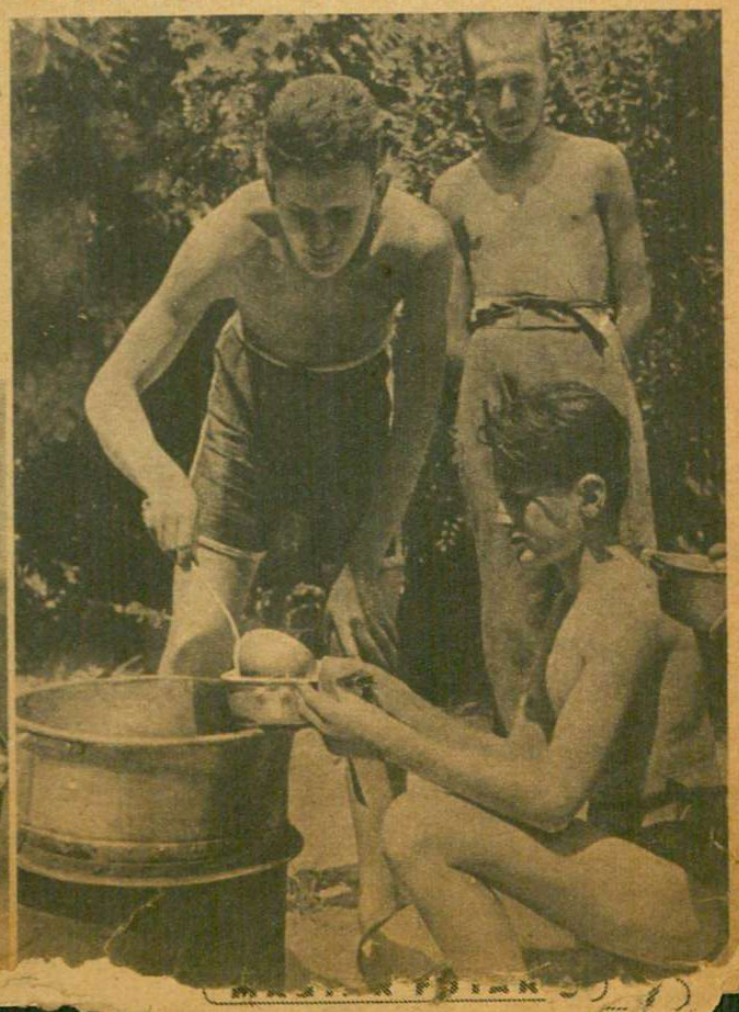

MAGYAR VITORLÁZÓ-REPÜLŐ
„M. 22.": EZZEL A NAGYTELJESÍTMÉNYŰ GÉPPEL

HÉTRŐL HÉTRE

V

Az őszinteség

nem volt soha ártalmas jellemvonás és nem rombolta meg sehol a nemzeti életközösségek egészséges alapjait. Elismerjük, hogy vannak idők, helyzetek, amikor a szenvedélyesen kimondott szó és vélemény káros lehet, tudjuk, hogy a világorkán dühöngő rohamainak napjaiban mindenki fegyelme védi a hazát s meggyőződésünk, hogy a kiszámíthatatlanul gyors, új bonyodalmak és meglepetések idején, nem kapkodhatnak a legellentétesebb irányzatok képviselői a kormánykerék után, de valljuk azt is mélységes meggyőződéssel, hogy az önként vállalt tartózkodás minden oldalon valóban őszinte kell, hogy legyen, — hátsó gondolatok, titkos tervek és politikai csalafintaságok nélkül! Az őszinteség a nemzet ereje, s ha a mai helyzetet olyannak ítéljük meg, amely a belpolitikai frontokon átmeneti hallgatást parancsol, évezredes közös javaink elszánt védelme érdekében, akkor a méltányos és nemes közmegegyezés csak arra az alapra épülhet fel, amelyet az eddigi fejlődés már törvényes keretek közé szilárdított. Áldozatról és egységről csak szemforgató hazugsággal cseveghetnek az olyan politikai csoportocskák, amelyek akár a hivatalos magyar külpolitikának, akár belső életrendünk reformtörekvéseinek világosan felismerhető főirányát szeretnék balfelé elhajlítani, cserébe kétesértékű támogatásukért. Nem csereüzlet a magyar nép lelki egybeforrasztása! Áldozatot csak az hoz, s lelki fegyelmet csak az tanusít, aki tiszta hitének megtartásával, számol az idők magyar követelményeivel, s lemond egyelőre a távolabbi célokról, hogy a közelebbi veszedelmek elhárításánál segíthessen, mert elsősorban szabad ország és nemzet szükséges ahhoz, hogy a jobb jövő formálásáért, belső küzdelmeinket tovább folytathassuk, a biztonságosabb esztendőkben. Ez a becsületes, őszinte jó szándék, a többi lármás, önző spekuláció, — a politikai fekete piacon ...

Könnyű feladat

és hálás minden válságos korszakban a szépen hangzó s puhára gömbölyített jelszavakkal labdázni a mindennapi munka, harc és gond nehézségeitől fáradt emberek feje fölött. Száll, mint a színes szappanbuborék a kék ég felé a jól megválasztott frázis, s az álmodozók magukfeledten néznek utána, pedig tudják, hogy csillogása csalóka fénytörés, leheletnyi, szétpattanó felületeken ... Azt mondják: béke! Azt süvöltik: szabadság! Azt súgják hízelgő rekedten: emberszeretet! Kitárt karokkal, rebegve szónokolják: demokrácia! És minden, amit egyszóba sűrítenek, csupajó. Ki nem akar békét? Ki ellensége a szabadságnak? Miért tagadnák meg keresztény népek az emberszeretet halhatatlan parancsát? Miért ne uralkodhatna a demokrácia, ha a régi fogalmat lassanként minden emberiességes dologra kiterjesztik? Olyan egyszerű a paradicsom megvalósítása, amig szavakból építhetjük az emberiség boldog otthonát a futó felhőkre ... Csak éppen idelent van baj, a rögökre feszülő lábaink körül. Mert aki fegyvertelen marad a vasbaöltözött világban, az a halál örökbékéjét kapja jutalmul együgyűségéért. A földön a szabadság sem kötetlenség és egyéni elszakadás a sorstól rendelt nagy egységektől, hanem a nemzetek állandó és érvényesülő erőkifejtése megszabadulni a szegénység, a nyomor, az elnyomás, az erőszak és a műveletlenség sok ezeréves terhétől. Az emberszeretetet pedig ne befelé prédikálják egyelőre a kényes humanisták, hanem szóljanak a szovjetnek, s beszéljék rá Moszkva urait minden keresztény nép életjogának feltétlen elismerésére, s ha már elérték céljukat, akkor lesz joguk bennünket is figyelmeztetni egyes nézeteink reviziójára ... Az emberszeretetet kezdjék a gyilkos urak. Ez a rend. Ez a logikus. A fordított módszer csak az emberiesség harcosainak ellenálló erejét gyöngítheti, s akik ilyen bárgyú humanizmust ajánlanak, azok megérdemlik ugyan a demokrácia áldásait, de csak a — bolondokházában ...

Kultura?...

A 8 Órai Ujság egyik multheti számában féloldalas cikk jelent meg arról, hogy vitéz Imrédy Béla találkozott Sopronban Páger Antallal, a nagy magyar színművésszel. A nyári szünidőben bizonyára az egész ország területén sok jóbarát és ismerős összetalálkozott és elbeszélgetett egymással s a 8 Órai Ujság bizonyára a legizléstelenebb merényletnek tekintené, ha mondjuk Bethlen András gróf nyomába szegődtetnének valakit, részben hazug, részben igaz, de mindenképpen kiforgatott, gúnyos és lekicsinylő förmedvényeket írni arról, hogy a 8 Órai Ujság főszerkesztője kikkel érintkezik Balatonfüreden és Siófokon, s hogy él és miről tárgyal magánéletében. Rettentő lenne a harag az ilyen „szélsőséges" beavatkozás miatt a „legbensőbb magánügyek" tilos területére. Imrédy Béla esete más. Azt szabad. Sőt ... A sokszor kitüntetett magyar frontkatona, a volt miniszterelnök, a nyugdíjáról lemondott bankelnök s a legnagyobb magyar ellenzéki párt vezetője, szabad prédája a baloldalnak, nem vitákra, s meggyőződésének bíráló ellenzésére, hanem sértegető, személyi gúnyolódásra. Nagyon ízléses úri dolog, hogy az ostoba tréfa Sopron helyett „Brennberg"-et ír s az angolszászok quebeci találkozójával kapcsolja össze vitéz Imrédy Béla és Páger Antal találkozását. Ez már igen! Hogy csettintenek hozzá a zsidók a Dob-utcában s milyen jó viccnek tartják, hogy macskás Szvetozár, a cikkét mint „a 8 Órai Ujság főhadiszállásának megbízott szóvivője" írta alá. Már engedelmet kérünk, de ez a célzatos butaság mélyen sértő, gonosz kisiklás, mert a főhadiszállások szóvivői véres és kegyetlen harcok tragédiáit jelentik minden nap s nem illendő dolog, hogy az itthon ülők nevükből gúnyt űzzenek! Egyébként a 8 Órai Ujság cikkéhez a közös fronton, a Mai Nap a következő kérdéssel csatlakozott: „Az Imrédy—Páger találkozóból engem csak az érdekel, hogy melyikük a nagyobb jellemszínész? ..." Nyugodtan idézhetjük ezeket a sorokat a tisztességesen gondolkodó emberek előtt, s megkérdezhetjük, hogy ez a kultúra vár Magyarországon — felszabadításra?...

A hét

kétségtelenül legérdekesebb nemzetközi eseménye az a bomba módján robbant szovjet-jegyzék, amelyet pontosan a quebeci angolszász értekezlet végén, az új washingtoni szovjetkövet dobott a nyilvánosság elé. Az United Press első jelentése szerint a moszkvai tájékoztató irományt hivatalosan és a legélesebb hangon tiltakozik szövetségeseinek délkeleteurópai federációs terve ellen s azt fantasztikus elképzelésnek és a szovjetunió elen kitervezett diplomáciai lépésnek nevezi. Megemlíti a jegyzék, hogy köztudomásúlag Churchill ennek a federációs tervnek legkitartóbb támogatója, de néha, amikor Moszkva felé intézi szavait, mérsékelni próbálja a kérdés fontosságát, „ami azonban szovjetoroszországot sem meg nem hatja, sem félre nem vezeti ..." A jegyzék befejező része azt hangoztatja, hogy a szovjet tovább folytatja hadműveleteit, saját céljainak megvalósítására ... Ennek a furcsa jegyzéknek megjelenése után, már könnyebben megérthető Litvinov és Majszki visszahívásának titokzatos története. A Londonban székelő keleteurópai emigráns kormányokkal kötött összes megállapodások hatálytalanítását követeli a szovjet s kitöltetlenül aláírt váltót kér szövetségeseitől a keleteurópai térség meghódítására irányuló bolsevista szándékok fedezésére. Benes kártyavára is összeomlott s joggal félhetnek Londonban attól, hogy Benes moszkvai utazását a szovjetkövetelések elfogadására próbálja hasznosítani ... A Daily Mail feltűnő vezércikke már azt állítja, hogy „Quebecben valami baj volt s a szovjet jól tenné, ha valamivel kevésbbé lenne rejtelmes..." Talán elérkezik az idő, amikor az angolszász oldalon is megtanulják, hogy a szovjet csak addig rejtelmes, amíg alaposan meg nem ismerik. Akkor azután megoldódik minden titok s feltárul a kinyílott szemek előtt a bolsevizmus lényege: a sátáni erkölcstelenség, barát és ellenség irányában egyaránt!

Az előkelő

budapesti látszerészüzletbe halk, óvatos léptekkel besétál egy középkorú, jólöltözött úriember. Künnt a levegőben remeg a forróság s a nap kínzó sugárnyalábokban zuhogtatja a fényt a mindenségre. A gyöngyözőhomlokú úriember leveszi elhomályosodott szemüvegét s hófehér zsebkendővel gondosan megtörölgeti. A kereskedő türelmesen vár. Megnézem a jövevényt, amíg a holmimat csomagolják. Ruhája, cipője régi, de jólszabott. Tartása egyenes. Hosszú, ápolt ujjai gondosan mozognak a szemüvegen. Sovány, sápadt arcán értelmes vonások. Világoskék szemeiben nyugalom, jóság. Dús sötétszőke haja életerőt sejtet. Úgy mondanák az asszonyok, hogy érdekes, szép ember. Vevők jönnek, mennek csöndesen s az udvarias kereskedő egy kis félrehangzó köhintés után megkérdezi a tisztogatási műveletbe elmerült urat: „Szolgálhatok uram? ..." „Igen, bocsánat," — felel a felrezzent vendég, — „nekem szemidegsorvadásom van mindakét szememben s meg fogok vakulni..." Úgy kopog a szava, mint a faláb a kövezeten. A kereskedő önkéntelenül előrehajol a váratlan bejelentéstől s valami részvétet mormolna, ha eszébe jutna a megfelelő szó. A sárgaruhás úr elmosolyodik: „Csak magyarázatnak mondtam meg kérem, tudniillik nekem egy olyan szemüvegre volna szükségem, amelyre a rendes üveg fölé sötét üveg van felszerelve, mert nagyon árt ez a mostani napsütés, nagyon fájnak a szemeim ..." A kereskedő rögtön tudja, hogy mi kell, megmondja a speciális szemüveg idegen nevét, ismerteti a finom kis kapcsoló szerkezetet, érdekes minden amit mond, de röstellem a hallgatódzást. Összemelegednek azok ott ketten, a baj és az orvoslás emberi megtárgyalásában, s az én ijedtségem már csak akkor sodródik közéjük, amikor a kereskedő önkéntelenül is hangosabban mondja: „Nagyon sajnálom uram, de nincs raktáron. Az ilyen szemüvegeket csak Németországban és Amerikában készítik s mostmár nem kapunk. Talán más üzletben..." „Próbáltam már, nincs," — hangzott a csüggedt válasz. A szép szál ember udvarias kézfogással elköszön, s merev, lassú járással kilépett az irgalmatlan utcai fényözönbe. Ment a vakság felé ...

A HÁBORÚ ÖTÖDIK

Szeptember 1-én világtörténelmi évfordulóhoz érkezett az emberiség. Az öt földrész békéjét feldúló roppant háború áthajott az eldöntetlen csaták és hadjáratok 5. esztendejébe s az egymással szemben álló milliós hadseregek úgy harcolnak ma is a földön, a levegőben és a tengereken, mintha a sorsot és a végzetet harsonázó viadal csak tegnap kezdődött volna. A szovjetfronton dúló ütközetek gigantikus méreteit már nem fogja fel a képzelőerő, az olasz föld és a nyugateurópai térség fölött vívott légicsaták viharainak jellemzésére elfogytak az értelembe vésődő jelzők s a keletázsiai harcok dübörgése már csak úgy jut el hozzánk, mint távoli tengerek partot ostromló tompa moraja. A halál kaszájának állandó suhogásától megvédett emberek idegrendszere nem fokozza többé 1450" háborús nap után a reája zúduló benyomásokat s felületesebben dolgozza fel az értelem is a hírek szakadatlan áradatát. A háború malma azonban őröl és őröl éjjel-nappal, embert, hadianyagot, jólétet, vagyont, boldogságot, házat, utcát, várost, hősi kitartást és rendületlen meggyőződést, munkaszervezetet és reményt: a háború mohón emészti a két küzdő világtábor javait, amíg az egyik tábort teljesen kifosztja s a másiknak meghagy szegényvalamit, — a győzelemhez...

S ha fáradtabbak is az idegek, annyit minden épeszű ember tud, legalább homályos ösztönökkel, hogy *ez a háború páratlan jelensége az emberiség sokezeréves életének* s. nem az a tét, hogy az egyik fél veszít, a másik nyer és lassanként újra a régi kerékvágásokba zökken a történelem szekere, ha a mély sebek begyógyulnak a hadak útját megjárt nemzetek testén. *Nem ilyen egyszerűre szabta a 20. század ezt a második világháborút!* Az emberi élet formája, értelme, ritmusa változhatik meg, aszerint, hogy melyik oldal győz, mert a bolsevizmus térhódítása, a tatárjárásnál százszor vadabb és embertelenebb módon pusztítaná el az egész európai kultúrát s más földrészekre verné a művelődés és a haladás maradék erőit. A jövendő európai nemzedékeket egyetemesen fojtaná a nyomorúságba a bolsevizmus s a boldogtalan apák és anyák, gyermekeik jobb sorsának reményében sem kereshetnének lelki vigaszt.

•

Négy esztendő eseményeinek végtelenségbe széledt áradatában elmosódtak az emberi emlékezetben a *háború indító okai* s ma már senki sem beszél róluk, pedig a világégés nem szakadt a semmiből az emberiségre. Bizony előkészítették gondosan a szörnyű tragédiát, összehordták a gyujtóanyagot s szándékosan nem gondoskodtak a felvillant lángok elfoj-

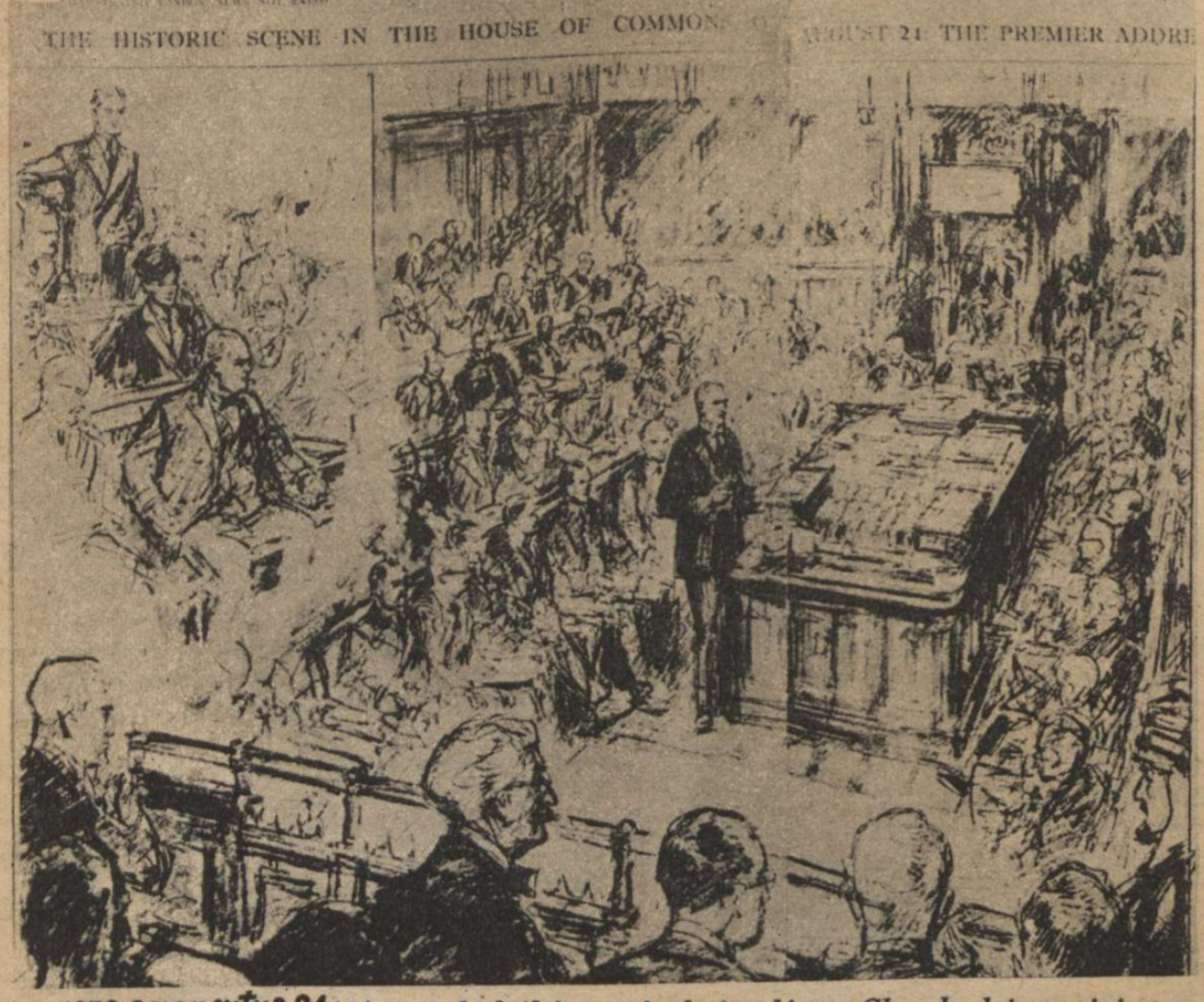

1939 augusztus 24: *Az angol alsóház történelmi ülése. Chamberlain miniszterelnök a háborús izgalmak tetőpontján bejelenti Anglia eltökélt szándékát a versaillesi békeparancsok megvédésére. Az ülés után általános volt a meggyőződés, hogy a háború kitörése napok kérdése...*

1939 szeptember 1: *Londonban a Downing Street külügyi palotája előtt, a tömeg kíváncsian lesi a híreket...* ←

1939 szeptember 1: *Megtörtént a döntés! Az angol király a londoni külügyminisztérium palotájában meglátogatta Chamberlain miniszterelnököt a lengyel-német háború kitörésének napján.* →

ESZTENDEJÉBEN

tásáról, hanem hagyták és élesztették a tüzet, hogy keresztülcsapjon a Föld kerekségén.

Az első világháború győztes nagyhatalmai nem tudták megteremteni a békét! A genfi népszövetség nem hallotta meg az elnyomott népek jajkiáltásait, a szétszaggatott Európát az anarchia fenyegette s még a győztes oldalon, Olaszországban is, *Mussolini fellépése előtt elkerülheteten bizonyosságnak látszott a kommunizmus uralma!* Angliában csak *Winston Churchill* hirdette fanatikusan, lángoló szavakkal az európai keresztes háború szükségét az orosz bolsevizmus ellen, de lassanként ő is elhallgatott, mert érezte, tudta, hogy a versaillesi és a trianoni békével nem lehet a közös védekezés erkölcsi alapjait megteremteni. A következmények bebizonyították, hogy az orosz szovjet csak az alkalomra vár, sátáni terveinek megvalósításában. S miközben Szovjetoroszország egy kifelé rejtelmes, roppant *fegyverkezési gyártelep lett*, Európa népei egymást marták s tehetetlenül vergődtek a parancsbékék jármában. *Nemcsak a legyőzöttek gyöngültek, hanem a győzők is!* Az elkerülhetetlenül közös sors fekete árnyéka rárajzolódott a vén kontinens földjére s a hatalom birtokosai nem a békés kiegyezés és összefogás útját keresték, hanem a veszedelem arányában, fokozott mértékben ragaszkodtak a mult igazságtalanságaihoz. Moszkva vörös urai joggal nevettek az európai állapotokon s várták az érő termés betakarítását.

A *nemzeti öncélúság* gondolata egyetlen menedéke maradt a kétoldalról szorongatott nemzeteknek s az *ellenforradalmak* feltámadt ereje élő tiltakozás volt minden egészségesmagvú országban a *békeparancsok* és a belső *bolsevista rombolás* ellen.

•

1939 tavaszán halvány reménye sem volt már a béke megóvásának.

Az első világháborúban győztes nagyhatalmak ünnepélyesen vállalták a *kisebbségek védelmét* a parancsbékékben, mert jól tudták, hogy Európa észszerűtlen feldarabolásának súlyos következményeit elsősorban a kisebbségek sorsából ismeri majd meg az elfogulatlan közvélemény. A *magyar nép*, véreinek szenvedéséből jól ismeri a kisebbségi kérdések kezelésének áldatlan, szomorú folyamatát s azt is tudja, hogy mit lehetett elérni a panasziratokkal, húsz keserves tesztendőn át...

Négy évvel ezelőtt zajlott le a nagy dráma s azóta vérben és vasban vajúdik az emberiség jövendője. *Amiért megindult a háború, az gyorsan feledésbe merült s megmaradt a nyers hatalmi cél a világuralom új megalapozására. Winston Chur-*

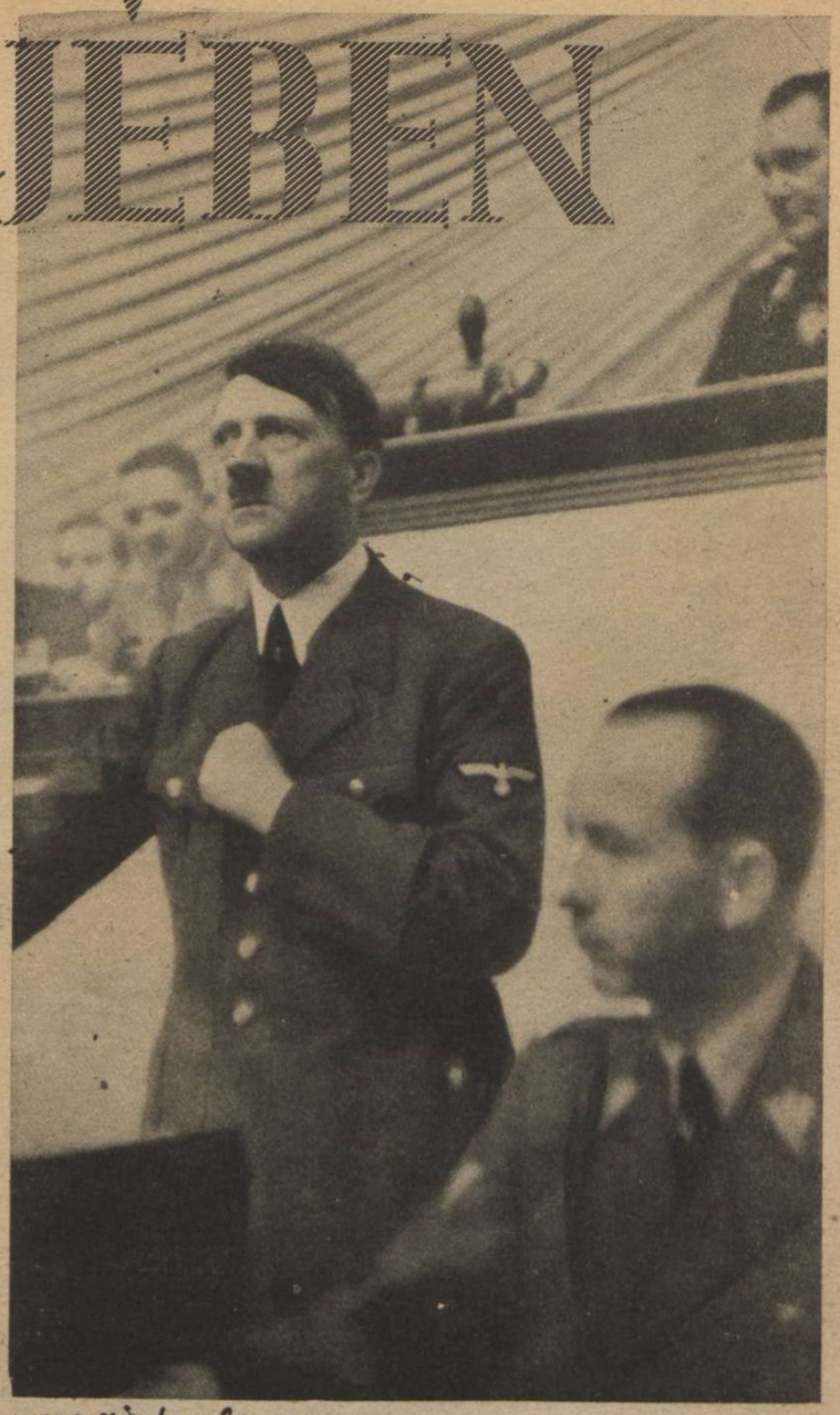

1939 szeptember 1: *«Mától kezdve csak a Német Birodalom első katonája akarok lenni!...» Hitler Adolf bejelenti, hogy a versaillesi parancs-béke revíziójára irányuló szerény német igényeket sem hajlandók méltányolni az első világháborúban győztes nagyhatalmak!*

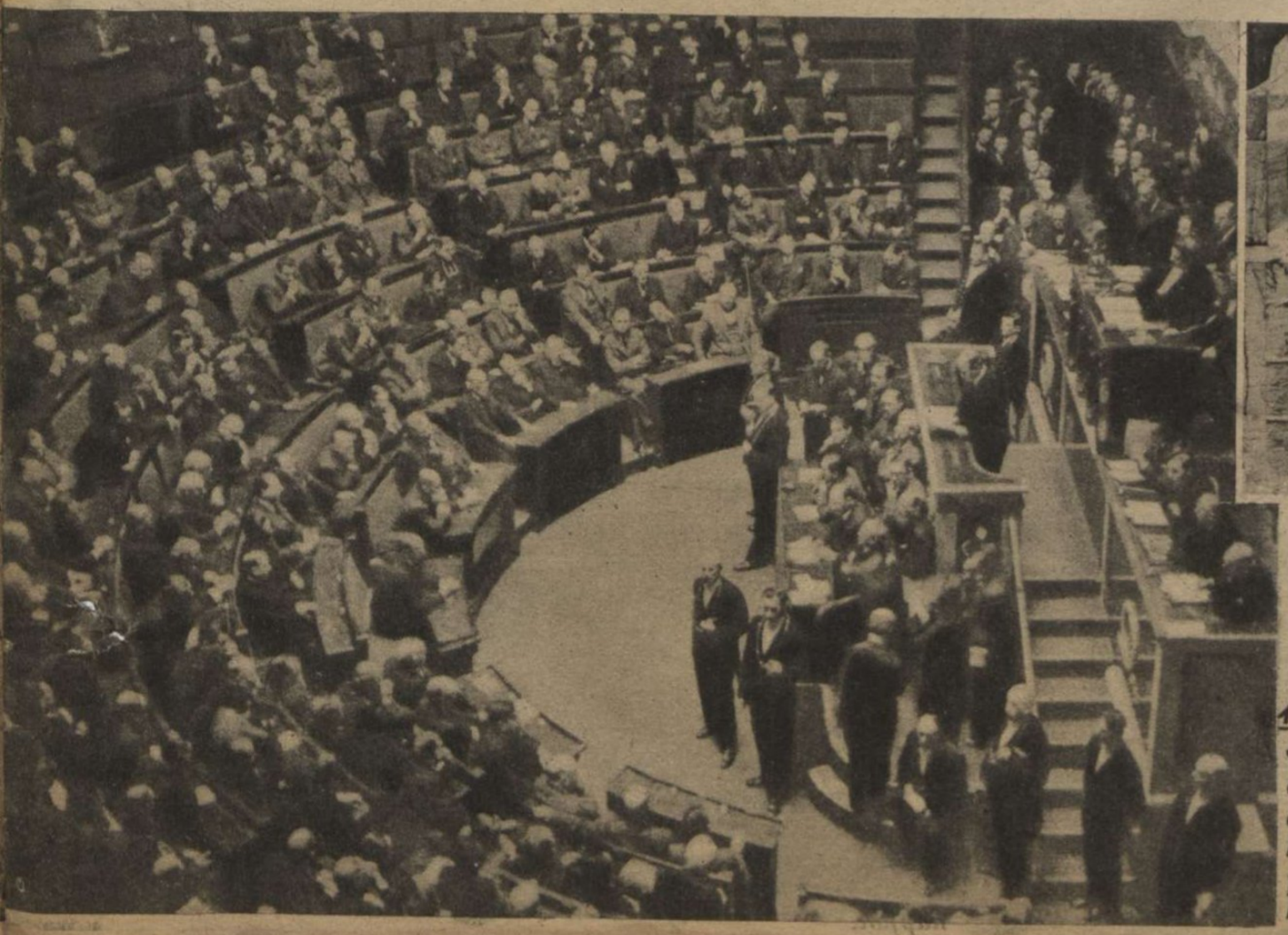

1939 szeptember 2:

Az általános mozgosítás hirdetményei Páris utcáin. Háborús lázban ég Franciaország, pedig a hadüzenet, csak másnap, szeptember 3-án történik. Így készül az «elkerülhetetlen» háború...

1939 szeptember 1:

← Daladier francia miniszterelnök az elkerülhetetlen háborúról beszél a francia képviselőházban....

FOLYTATÁS A TÚLOLDALON

1939 szeptember 2: *A német hadsereg mindenütt átlépi Lengyelország nyugati határát.*

A tüzérség felvonulása a határ-széli dombokra. ↑

Német gyalogság hajnali bevonulása az első lengyel helységbe.

chill aláírta a szövetségi egyezményt Szovjet-oroszországgal s a vörösök féltékenyen gyakorolják az egyenrangúság elvét az angolszász érdekkörökben is. Winston Churchill, aki most a szovjet mohó területi igényeiről kénytelen tárgyalni, a következőket írta és mondotta a bolsevizmusról:

„Ezt a borzalmas katasztrófát egy többnyire zsidókból álló forradalmár banda idézte elő, amely a szerencsétlen orosz nép gyengéit és tudatlanságát használta ki arra, hogy kegyetlen logikával próbálja ki rajta mindazokat a kommunista doktrinákat, amelyeket mi itthon olyan szabadon kürtölhetünk ki: Oroszországban mindezeket megvalósították. Ott a szava-

→

1939 szeptember 2: *London utcáin felvonulnak az angol hadsereg egységei. A parlament előtt naphosszat menetelnek a gyalogosok a Westminster hídon át...*

1939 szeptember 3: *Az első német harci repülőgépek a Visztula fölött.* ↓

1939 szeptember 3: *Háború! London népe Chamberlain miniszterelnök beszédjéről lesi a kiszivárgó híreket az angol parlament előtt. Halifax külügyminiszter már átadta az ultimátumot a német nagykövetnek...*

1939 szeptember 7: *Angol csapatok behajózása a Csatorna partján. Irány: a francia Maginot-vonal...*

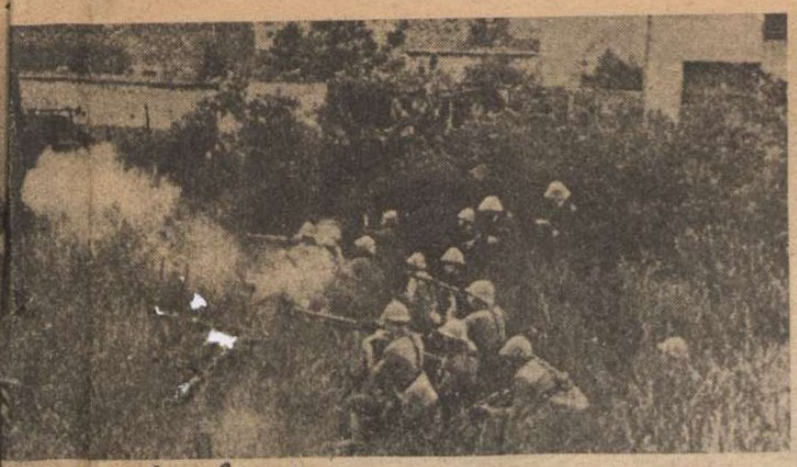

1939 szeptember 8: *Az első kiadott győzelmi kép Franciaországban. Az aláírás szerint, ezen a képen a francia harcosok üldözik a visszavonuló németeket a saarvidéki frontszakaszon. A hírt később francia oldalon is megcáfolták ...*

kat valóban tettekre váltották és kímélet nélkül elpusztítottak mindenkit, aki ellenük szegült."

„... Az én véleményem az volt, hogy mindaz a borzalom és nyomorúság, ami Oroszországra szakadt, a kárhozatos bolsevizmusnak a következménye és hogy sem Oroszországban, sem Keleteurópában em lehet újjáéledésről szó addig, amíg zek a gonosz emberek, a világpolgári fatikusoknak ez a nyomorult csoportja az rosz nemzetet kézben tartja és ezt a halmas néptömeget ilyen zsarnoki módon uralja. Én mindenkor azt a politikát fogom képviselni, hogy ennek a bűnöző kor-

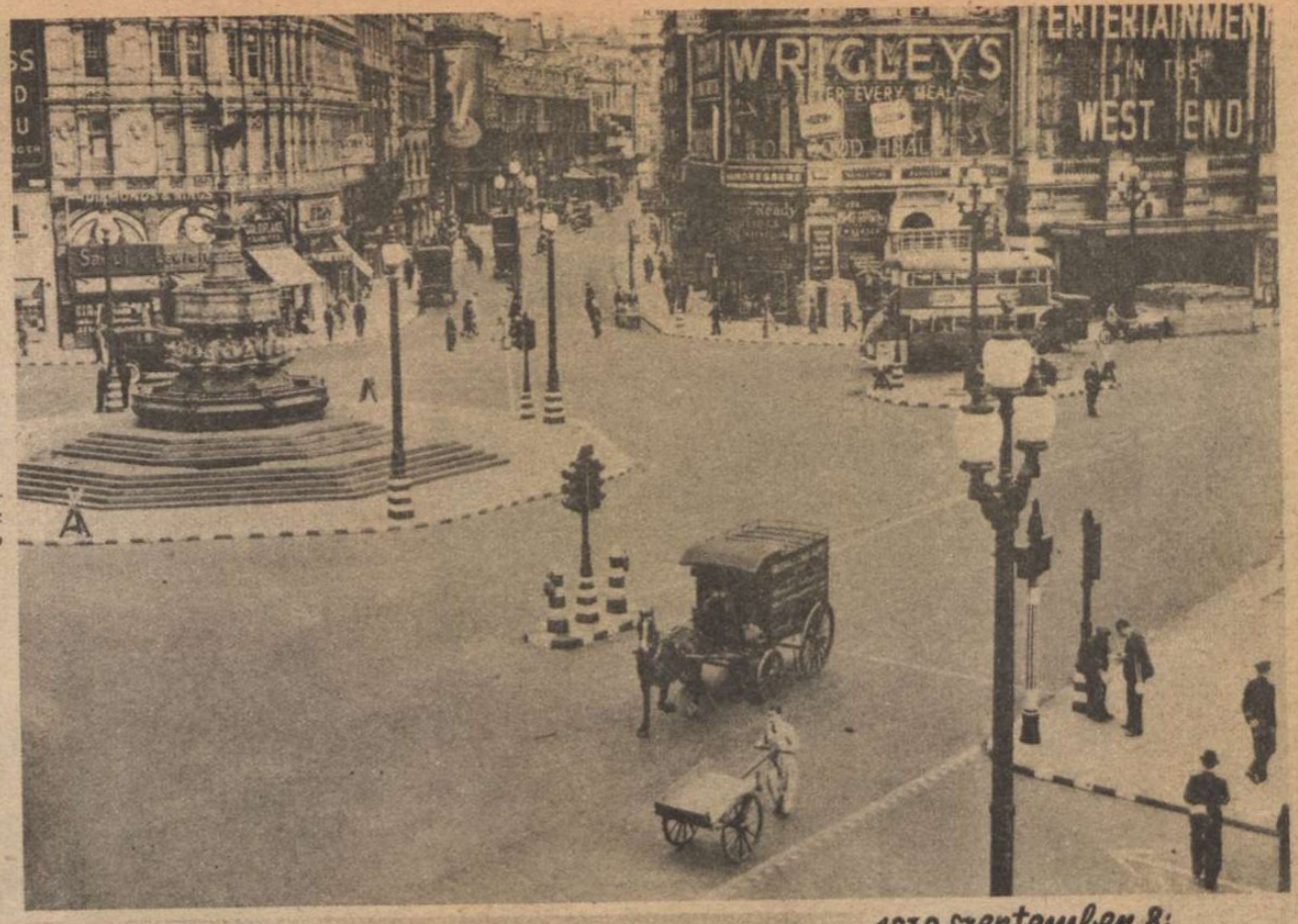

1939 szeptember 8:
↑ *A londoni híres Piccadilly Cirkus óriás gépforgalma megszünik s új csoda a lófogat ...*

1939 szeptember 10:
← *Első hivatalos jelentés az angol csapatok bevonulásáról a Maginot-vonal erődítményeibe.*

1939 szeptember 11:
A nyugati hadszíntéren a francia élcsapatok lövészárkokat ásnak a senki földjén, a Maginot- és a Siegfried-vonal között. ↓

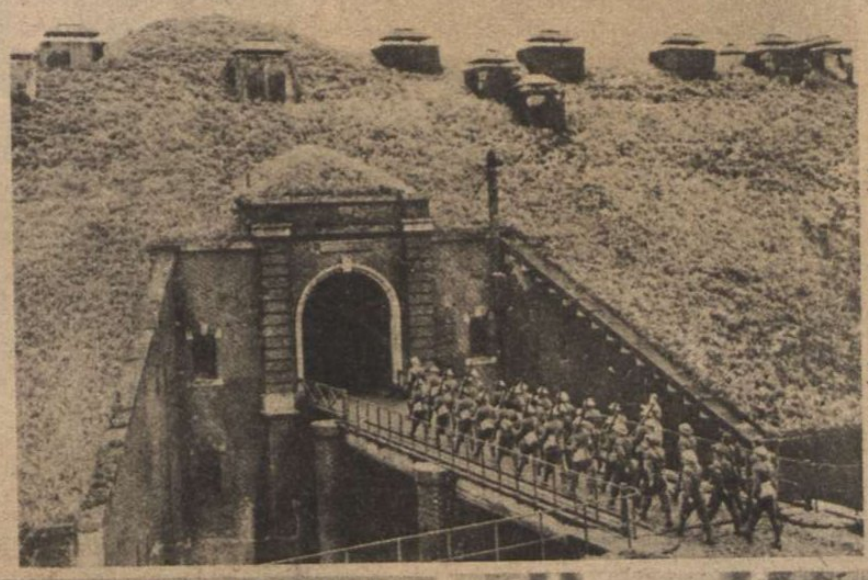

1939 szeptember 10: *A vezér szemeláttára kelnek át a német hadosztályok a Visztulán... Lodz már a németeké, s Radom és Kutno körül folyik a végzetes bekerítő csata ...*

1939 szeptember 15: *Washingtonban ülésezik az amerikai kongresszus. Roppant izgalomban lesik a törvényhozók Roosevelt elnök beszédét. A semlegességi törvény megváltoztatásáról vad hírek keringenek ...*

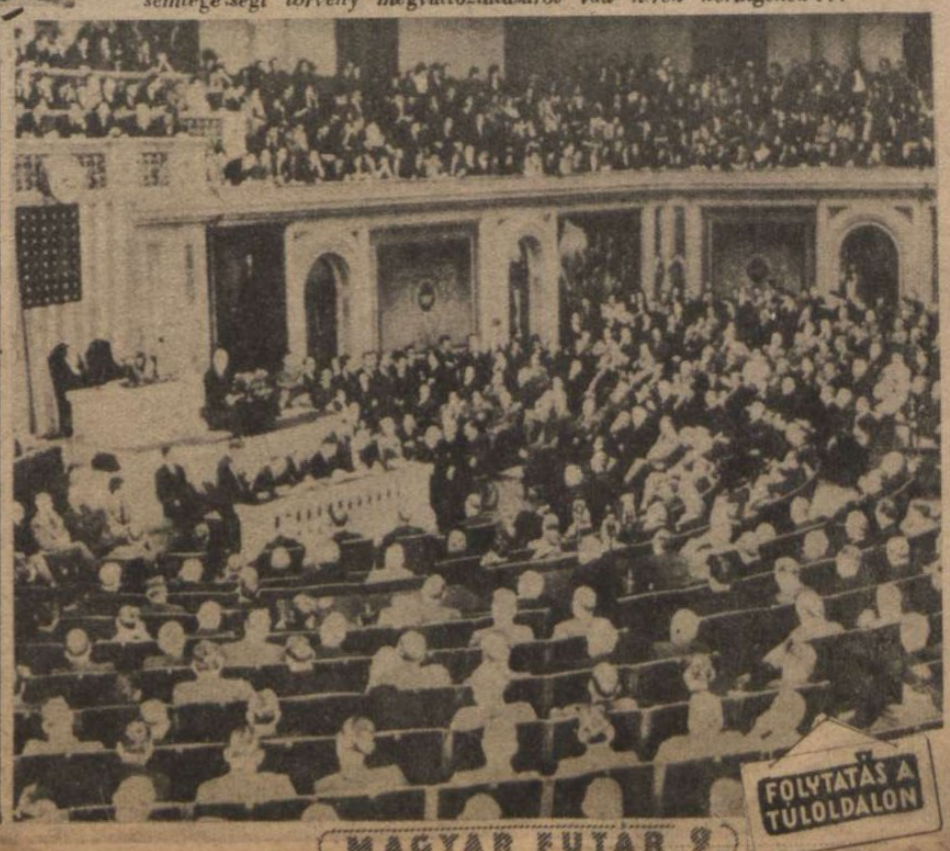

FOLYTATÁS A TÚLOLDALON

1939 szeptember 16:

Angol Bren-géppuskások tüzet nyitnak a német Siegfried-vonal előretolt állásaira. Tovább sohasem jutottak a nyugati fronton...

1939 szeptember 17:

Sülyed a Caurageous! A 22.500 tonnás angol repülőgépanyahajót megtorpedózta egy német tengeralattjáró. 578 tiszt és tengerész és 24 repülőgép pusztult el a hatalmas hajóval együtt...

(Wood rajza a London News 1939-es évfolyamában.)

1939 szeptember 19: *Hitler bevonulása a felszabadított Danzigba. A nép őrjöngő lelkesedéssel fogadta a német birodalom vezérét.*

mányzatnak meg kell buknia és el kell pusztulnia."

Ezek Winston Churchill szavai, pontos magyar fordításban! Nincs más bűnünk, minthogy hittünk saját tapasztalataink alapján is ebben a kijelentésben s nincs más óhajtásunk, mint ez, hogy *a kultúremberiség eszméljen Churchill szavainak igazságára, — Winston Churchillel együtt, — a háború ötödik évének küszöbén s teremtsen olyan békét, amelynek rendjét a keresztény erkölcs és az emberi értelem őrzi évszázadok virágzásában!*

Nem a béke óvja meg az emberiséget a végromlástól, hanem az igazságos béke. És áldott minden harcos, aki szívében hordozza az igazságos béke hitét s fegyverrel védi Európát a gyűlölet, az istentelenség és a veszett rombolás bolsevista dühe ellen. A világháború ötödik esztendejében jó visszaemlékezni mindarra, ami történt, mert a mult csak akkor lehet tanítólik. *Világok harcának rőt fényénél, az égig tornyosuló akadályok előtt, rendületlenül hiszünk* mestere az embernek, ha tanulságait megszíve- *az igazság győzelmében!...*

1939 szeptember 20: *Gamelin tábornok (középen) az összes franciaországi szövetséges hadak főparancsnoka a nyugati hadszíntéren. Az első tanácskozáson megállapították a hadvezérek, hogy a Maginot-vonal áttörhetetlen s a francia hadsereg egyedül is támadóképes a gyors siker reményével...*

←

1939 szeptember 20:

A londoni admiralitás palotája előtt, a nép az első tengerészeti veszteséglistákat olvassa...

1939 szeptember 27: *Varsó átadásának történelmi jelenete. Jelentkeztek a fehérzászlós lengyel hírnökök a német előörs-vonalon, a varsói hadsereg parancsnokának üzenetével: A lengyel főváros védőrsége feltétel nélkül lerakja a fegyvert...*

1939 szeptember 28: *Modlin, a lengyel ellenállás utolsó fészke kapitulál az óriás légi támadás után. Vége a lengyel hadjáratnak, — 28 nap alatt!... Képünk rendkívül érdekes bizonyítéka a német légihaderő harcmódszerének. A modlini citadella kaszárnyáit tűz pusztítja a Visztuláig, de egyetlen polgári lakóházra sem dobtak bombát a német repülők!...*

1939 szeptember 27: *Blaskovitz tábornok (jobboldalt) fogadja Kutozewa lengyel tábornokot és Varsó vezetőségét a város átadásának napján. Szeptember 27-én a milliós lengyel hadsereg sorsa [illegible]eljesedett...*

1939 szeptember 30: *Győzelem! A rádió hullámain minden csapattesthez eljut a lengyel hadjárat befejezésének híre s a német katonák határtalan örömmel üdvözlik a jelentést.*

1939 szeptember 30: *A tisztogató munka is véget ért Lengyelországban. A győzedelmes német hadsereg nyugatnak fordul, új viharok és roppant csaták küzdőterei felé, a világtörténelem rejtelmes céljainak megvalósításában...*

1939 szeptember 30:

Winston Churchill az admiralitás első lordja nagy beszédet tart a tengeri háborúról s az angol közvélemény a jövendő miniszterelnöknek emlegeti...

Ellentámadásba lendülnek a német harckocsik a bjelgorodi térségben

VILÁGTÖRTÉNELMI CSATÁK KELETEN

Még változatlan hevességgel tombol a szovjetfronton a gigászi méretű küzdelem s a szakadatlan harcok egybeszakadó csataterein sohasem szünetel a rohamok zűrös lármája, de a berlini katonai körök bizakodóan ítélik meg a hadműveleti helyzet alakulását. A jövő 5-ike óta tartó szovjettámadás 7. hetében sem sikerült a vörösöknek a frontáttörés s a szovjet Ukrajnának csak egy-harmincad részét tudta megszállani, 1.6 millió halott, sebesült és fogoly s körülbelül 270 páncélosdandár felszerelésének megfelelő hadianyag elvesztése árán! Ebben az arányban, Ukrajna meghódításáért, a vörös hadsereg 48 millió katonát kellene feláldozzon s olyan mennyiségű hadianyagot, amennyit a világ összes hadiüzemei sem tudnának fegyvernek feldolgozni. A fegyvereken túl pedig az európai kultúra védelmezőinek elszántsága és erkölcsi igazsága feszül a vörös hódítószándékok elé...

A szovjetfront egyszerű katonája: a védekezés és a támadás hőse. Száz csatában küzd rekkenő hőségben, sokszor étlen-szomjan s hűsége, fegyelme és bátorsága állítja meg a vörös hordákat!

Tüzérségi sortüzek vágnak széles rendet a sűrű tömegben támadó bolsevisták között. Páratlanul érdekes felvételünkön, a hatcsövű hatalmas gránátvetők két lövedéke világosan látszik a levegőben

Légi világítótestek, robbanó bombák, lezuhanó, égő repülőgépek s a gránátok ezernyi fényt villantanak az éjszaka sötétjébe. Elkeseredett harc folyik minden talpalatnyi földért!

Ahol a páncélosok vasai előregördültek, oda hátulcsoportjaik hátrafelé a fel-göngyölt szovjethadosztályokból megmaradt, fegyvertelen vörös katonák...

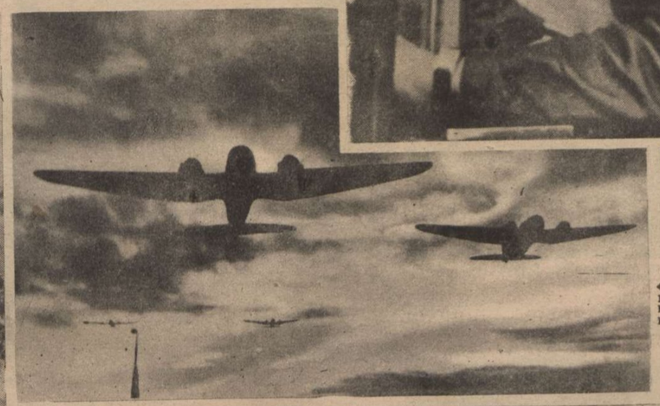

Német harci repülőgépek a közelharcban álló német csapatok felé érkeznek, a kora-hajnali órákban.

A tölgyfalombos Rudel kapitány, aki Orelnél 14 nap alatt 47 szovjetpáncélost semmisített meg a levegőből! Rudel kapitány több mint 100 szovjet harckocsit bombázott szét s 1200 bevetésével vezet az összes német zuhanó harci repülők között.

Nem sikerült az új géppuskafészek elkészítése... A támadó vörösök géppuskás katonáját akkor érte a halálos lövés, amikor ásójával hozzálátott a munkához.

„A gruzinói oroszlánok". Város volt Gruzino a wolchovi szakaszon mielőtt rombadőlt. A gruzinói magaslaton a német gránátosok 1200 méter hosszú és 400 méter széles erődítményt építettek, amelyben hetekig állották az állandóan megismétlődő szovjetrohamokat. A legnyugodtabb napon csak 100 gránát csapódott közéjük... Képünkön a gruzinói harcosok új állásba vontatják páncéltörő ágyújukat.

Sebesült társukat hadifogságba szállítják az elfogott vörösök. A szovjet veszteség felsimerésen emelkedik az erőszakolt áttörési kísérletekben...

A HŐSI HALALT HALT KORMÁNYZÓHELYETTES TEMETÉSÉNEK ÉVFORDULÓJÁN

gyászmise volt a Kapisztrán János helyőrségi templomban. Képünkön Kállay Miklós miniszterelnök és vitéz Szombathelyi Ferenc, a honvédvezérkar főnöke távoznak a miséről

A Szilágyi Dezső-téri templomban tartott gyászistentiszteletet után Reményi-Schneller Lajos pénzügyminiszter és az istentiszteleten résztvett közéleti előkelőségek a templom előtt

Magyar

CSENEVÉSZ KUKORICA a száraz, szomjas földön. Erőtlen, elmaradt és ritka a kukoricás . . .

A kerteket serényen öntözgetik a házisasszonyok a szokatlanul forró nyárban

NÉHÁNY SATNYA KÁPOSZTAFEJ büszkélkedik a kánikulai hőségben. Máskor dús, sűrű a káposztaföld és hatalmas fejek ülnek a rövid törzsökön . . .

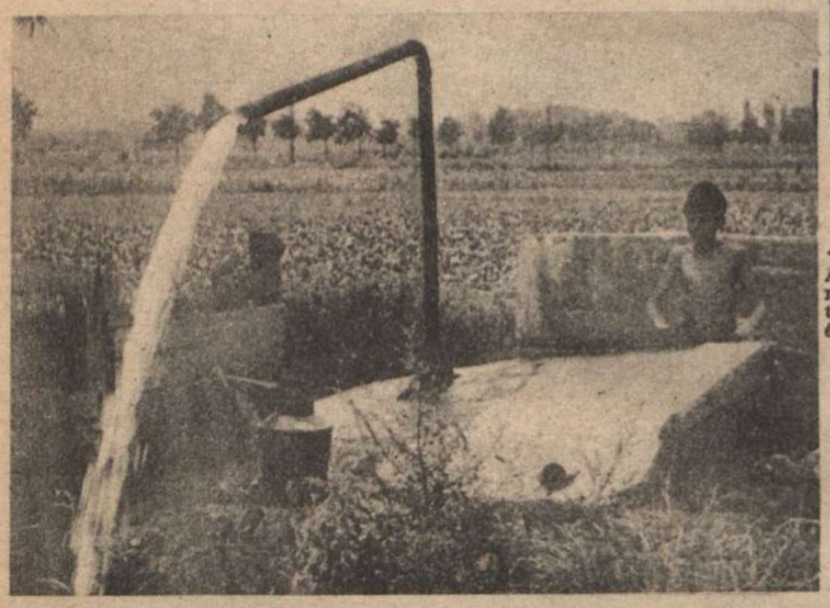

←
A BULGÁR KERTÉSZEK villamosították földjeiket. Villanymotor emeli fel a vizet a kutakból és széles sugárral ömlik a földek közé vezető csatornába . . .

A VÁROSLAKÓK a strandokra menekülnek a hőség elől. A strandokon ember-ember hátán nyüzsög és alig jut vízhez az eltikkadt strandoló . . .

NEMES CSATAI CSATAY LAJOS honvédelmi miniszter vitéz nagybányai Horthy István temetésének évfordulóján emlékbeszédet tartott a rádióban. „Tavaly óta fájdalom és gyász hangjai olvadnak bele az ősi magyar Szent István napja ünnepi zsolozsmáiba . . .

A FŐVÁROS KÖZIGAZGATÁSI BIZOTTSÁGÁNAK rendkívüli ülésén Homonnay Tivadar főpolgármester mondott emlékbeszédet vitéz nagybányai Horthy Istvánról

Képhíradó

ÚJ CSEPPKŐBARLANGOT FEDEZTEK FEL A PELSŐCI NAPHEGYEN. A felvidéki Pelsőc határában, egy hatalmas mészkőfensíkon dr. Kessler Hubert vezetésével feltárták a „Csengőlyuk" néven ismert akna-barlangot és annak mélyén, 100 méter mélységben gyönyörű cseppkövekkel díszített barlangot fedeztek fel

KUTATÓK LEERESZKEDNEK a 30 emeletnyi mélységű akna-barlangba

A KÖTÉLHÁGCSÓ eléri a cseppkőbarlang óriási méretű előtermét

EMELETNYI MAGASSÁGÚ cseppkőtorony az újonnan felfedezett barlangban

AZ EJTŐERNYŐS LEVENTÉK

ugrótornyát most avatták fel Rákosmezőn

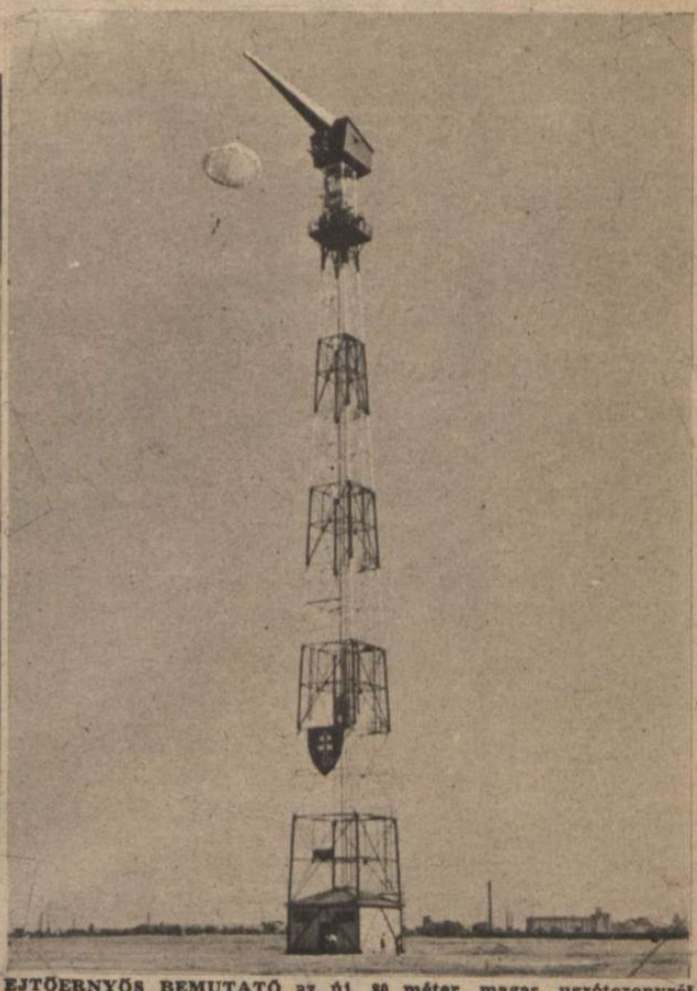

EJTŐERNYŐS BEMUTATÓ az új, 80 méter magas ugrótoronyról

ŐSZI SZÁNTÁS

CSATAI CSATAY LAJOS honvédelmi miniszter ünnepi beszéde

Világ Újság

Berlin: HIMMLER HENRIK SS BIRODALMI VEZETŐ, az új német belügyminiszter

Róma: XII. PIUS PÁPA a San Giovanni-bazilikát ért bombatámadás után a bazilika előtt beszédet mond Róma népéhez és áldást oszt

Zürich: A svájci gátfutó versenyt Kellerhals nyerte meg (jobboldalt), remek formában

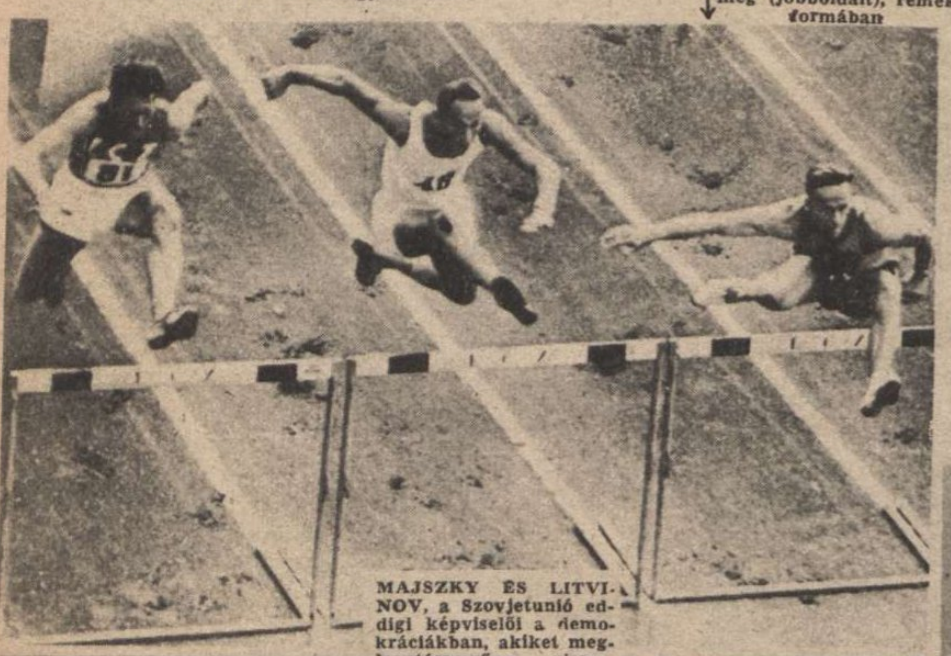

London: LOUIS MOUNTBATTEN LORD, György angol király unokatestvére (jobboldalt), akit most délkeletázsiai főparancsnokká neveztek ki. A délkeletázsiai főparancsnoki tisztséget Wavell indiai alkirályi kinevezésével egyidejűleg létesítették, a japán elleni hadjárat legfőbb irányítására. A most kinevezett főparancsnok 43 éves

Róma: ETTORE MUTI, a fasiszta párt volt titkára, akit a kiadott hivatalos olasz jelentés szerint augusztus 23-ra virradó éjjel letartóztattak, majd bekísérése közben egy támadással kapcsolatban keletkezett zavarban a carabinierik agyonlőttek

MAJSZKY ÉS LITVINOV, a Szovjetunió eddigi képviselői a demokráciákban, akiket meglepetésszerűen visszahívtak Moszkvába. A két „demokrata" szovjetdiplomata leváltása világszerte meglepetést keltett és sok találgatásra adott okot . . .

Berlin: FRICK VILMOS német birodalmi belügyminisztert, Hitler vezér és kancellár felmentette eddig viselt tisztségétől s a hetvenesztendős Neurath Konstantin báró helyébe, Cseh- és Morvaország birodalmi protektorává nevezte ki

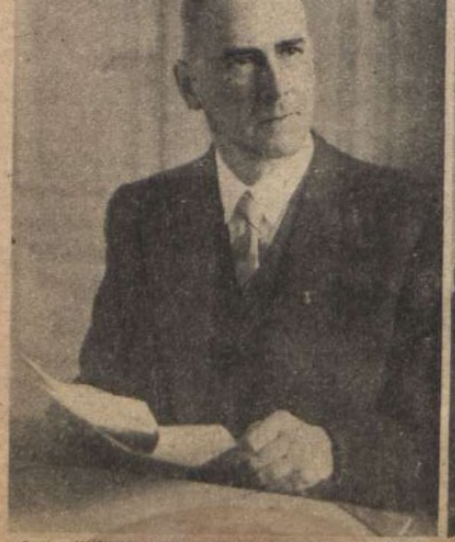

Berlin: WILHELM SCHEPMANN, a német birodalmi SA új vezérkari főnöke. Elődje Viktor Lutze, hónapokkal ezelőtt gépkocsiszerencsétlenség áldozata lett

Prága: FRANK HERMANN KÁROLY, cseh-morvaországi védnökségi államtitkár, akit Hitler vezér és kancellár államminiszterré nevezett ki

Berlin: HIERL KONSTANTIN, birodalmi munkavezető, aki eddigi munkakörének megtartása mellett birodalmi miniszteri címet, rangot és hatáskört kapott Hitlertől.

SUMNER WELLES államtitkár, az USA egyik legjelentősebb politikai egyénisége, beadta lemondását. Sumner Welles lemondása világszerte nagy meglepetést keltett

MEGHALT BORISZ BOLGÁR KIRÁLY

Borisz bolgár király halála gyászbaborította az elmúlt héten Bulgária népét s a nagy uralkodónak és országának minden igaz barátját. Borisz király hazája nagyságának és függetlenségének biztosításával, hűségesen állott a tengelyhatalmak oldalán s nyugodt, öntudatos őrizője volt a Balkán békéjének. Váratlanul, rövid és súlyos betegség után, még fiatalon tért meg őseihez s a bolgár trónra hét éves fia, II. Simon került. A gyermekkirály nevében régenstanács vezeti az ország ügyeit s II. Simon 11 esztendő múlva, nagykorúságának napján veszi át az uralmat. Filov miniszterelnök, az ideiglenes régenstanács elnöke, megrázó kiáltványban fordult az ország népéhez s a fekete gyászlobogókkal borított szófiai királyi palota elé, vasárnap végeláthatatlan sorokban ömlött a nép, búcsút venni a halott királytól. A magyar nemzet a legőszintébb barátság fájdalmával érzi át a nagy veszteséget s együtt gyászol szivében a bolgár nemzettel.

Bulgária elhúnyt uralkodója családja körében. Középen II. Simon, az új bolgár cár

† BORISZ BOLGÁR KIRÁLY

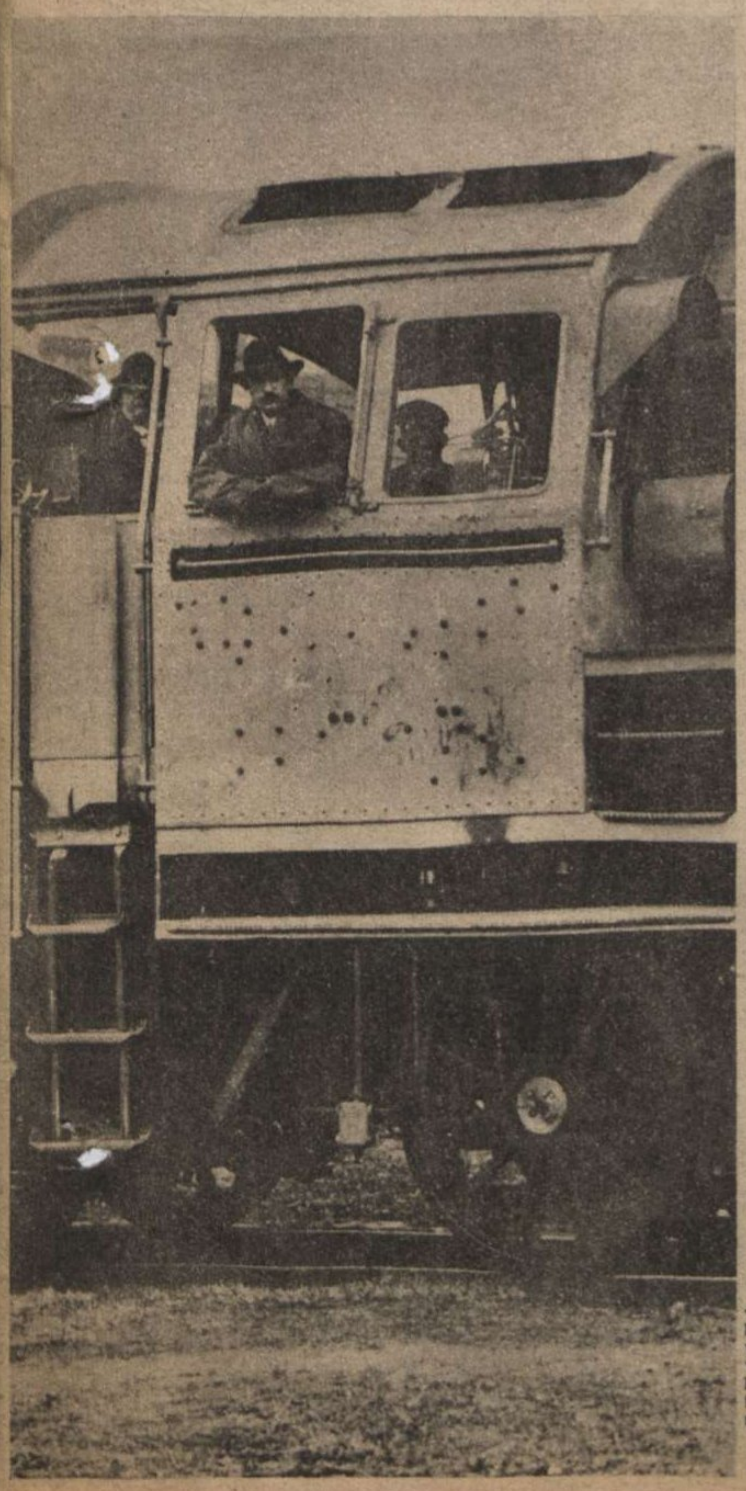

↑ FILOV MINISZTERELNÖK, a kiskorú II. Simon cár első régenstanácsának megalakulásáig annak hatáskörét gyakorló miniszter-tanács elnöke

BORISZ BOLGÁR KIRÁLY utolsó látogatásakor Hitlernél, a vezéri főhadiszálláson

A bolgár parlament, ahol az első régenstanácsot megalakítják. A parlament előtt II. Sándor cár szobra áll →

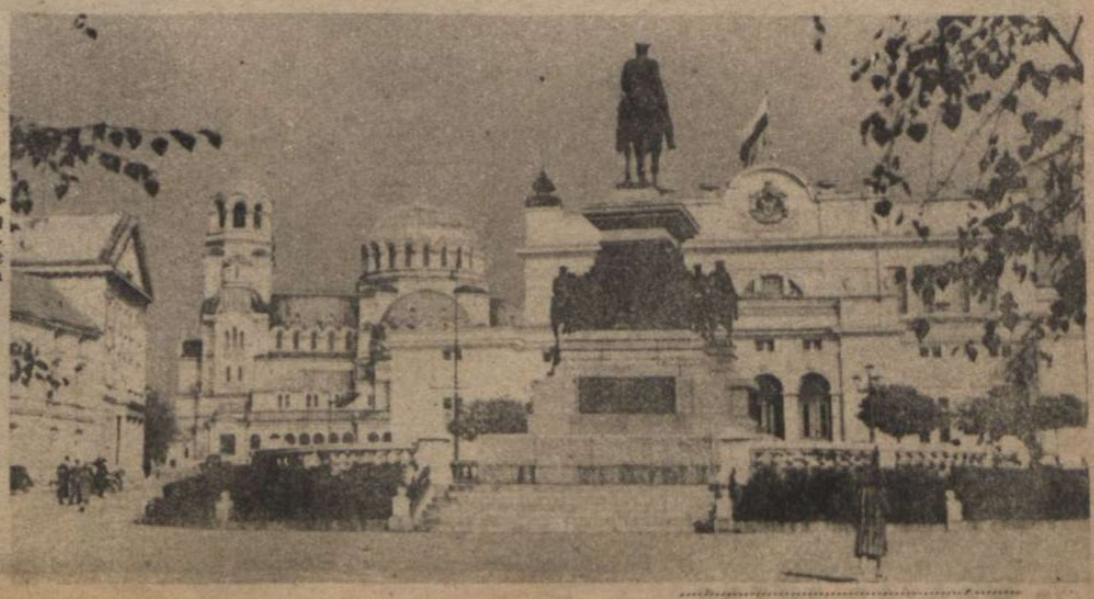

← Borisz király kedves szenvedélye volt a mozdonyvezetés. A király mint kiváló mozdonyvezető, több ízben maga vezette utazásai alkalmával a vonatot

LELÖTT angol és amerikai repülőgépek a megtámadott olasz városok körül

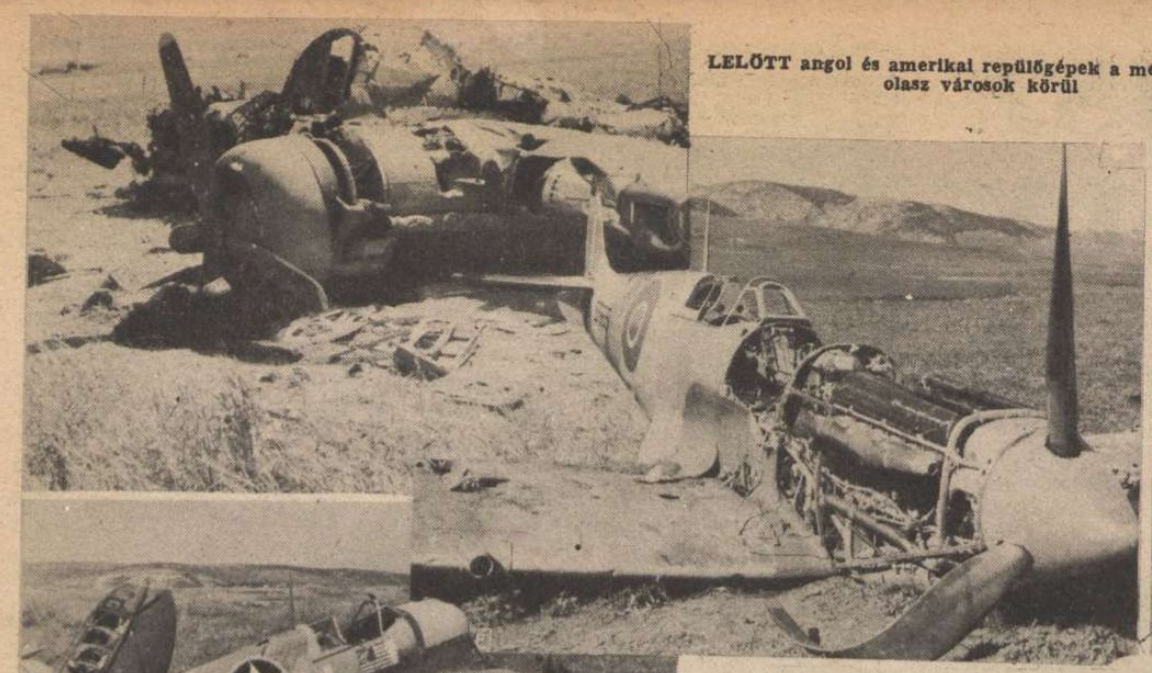

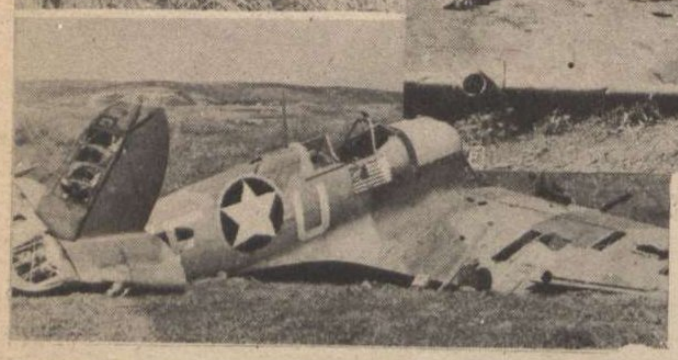

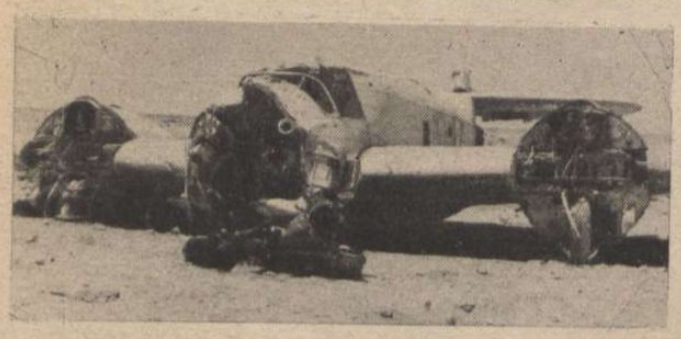

HADIJELENTÉSEK,

Hol a hangsúly a hét óriás eseményein? A katonai hadműveleteket illeti meg az elsőség, vagy a diplomáciai rohamokat? Quebec vés letörölhetetlen arcvonásokat a jövendőre, vagy Kharkov? A tárgyalások döntenek, vagy a harckocsik? Az a fontos, amit látunk, vagy az, ami titokban történik?.
A kérdéseket csak tünődésre írjuk le, mert a világos válaszadás a körülmények leggondosabb mérlegelése után is értelmi lehetetlenség.

A szövetségesek quebeci tanácskozása két hét után, rövid zárójelentéssel véget ért, de *Churchill* még Amerikában marad s meghosszabbítja 6. találkozását az Egyesült Államok elnökével. A kiadott zárójelentés nagyjában-egészében szerény eredményről számol be s avval végződik, hogy rövidesen új konferenciát kell összehívni. Erősen hangsúlyozza a jelentés a *Japán* elleni háború menetének fokozását és *Kina* megsegítésének szükségét. *A sokszor igért 2. front felállításáról egy árva szóval sem emlékezik meg a zárójelentés s még a szükségét sem hangoztatják.* Kimaradt a jelentésből a *„feltétlen megadás"* követelményének hangoztatása, de benne van, hogy „a Németországra és Olaszországra vonatkozó döntésekről", teljesszövegű jelentést küldenek a moszkvai szovjetkormánynak... *London, Washington és Moszkva között nem sikerült közös hadműveleti célt és szervet felállítani,* de az angolszászok a keletázsiai hadműveletek vezetését az angol *Mountbattan lordra* bízták, aki már Washingtonba érkezett s ott tárgyal a japánok ellen *India felől* megindítandó nagy támadás előkészítéséről.

Az angol sajtó rendkívül elégedetlen a quebeci tanácskozások eredményével és hármas tanácskozást sürget, Szovjetoroszország bevonásával. Sokat írnak az amerikai külpolitika irányának közeli változásáról s a szállongó híreket *Sumner Welles* államtitkár bukásával kapcsolják össze. A kötetekre dagadó vélemények és magyarázatok igen érdekesek, de végső következtetésnek csak azt lehet megállapítani, hogy *komoly ellentét* mutatkozik a szovjet és az angolszászok között, különösen amióta a moszkvai kormány igényt jelentett be arra, hogy úgy az elfoglalt afrikai, mint az olasz területeken *hármas legfőbb intézőbizottságok alakuljanak, a szovjetkiküldöttek egyenrangú bevonásával. Anglia és Amerika nagyon jól tudják, hogy ez a gyakorlat mit jelenthet a jövendőben.* Nem szabad azonban eltúlzott jelentőséget tulajdonítani, még a sugallmazott veszekedő cikkeknek sem, mert a szövetségesek végzetes egymásrautaltsága kétségtelen tény s a mai helyzetet csak a fegyveres mérkőzések meglepő alakulása változtathatná meg... *A quebeci értekezlet eredménye sem végleges és megtörténhetik, hogy a tanácskozások lényegéről a közeljövőben sokkal többet hallunk, mint amennyit a zárójelentésből sejthetünk... A szilárd formák kétségtelenül sok fontos nemzetközi kérdésben cseppfolyós állapotba kerültek s a lehetséges változások felsorolása nélkül is mindenki érzi, hogy a nagy döntések korát éljük.*

A szovjetfronton

örvénylik a csata s a súlypontok szeszélyes változásaiból még mindig nem lehet a vörös hadsereg támadó erejének elgyöngülésére következtetni. A roppant lökéseket feltartó német hadseregnek az a legfontosabb előnye, hogy háta mögött birodalomnak beillő *elfoglalt terület* fekszik, amelyet a legkiválóbb hadvezetés, belátása szerint használhat fel a rugalmas védekezésben, az ellenséges túlerő tervszerű felmorzsolására. *A 8 hét óta dúló „legnagyobb csata" német hadászati módszere lassanként formát ölt és felismerhető lesz a szűkszavú jelentésekből is. Ez a módszer: az örvénytaktika!...* Támad a vörös hadsereg *nyugati irányban.* A tömegrohamokat véresen leülteti néhányszor a német fegyverek egyesített tüze s ahol túlerős lesz a vörös nyomás, ott a németek megkezdik a visszavonulást, de ugyanakkor a bolsevisták előnyomuló hadosztályainak jobb- és balszárnyára rázúdul a kemény ellentámadás és *új irányú arcvonalat teremt,* hol északkeleti, hol délkeleti irányban, gyors és állandó mozgással, az egész frontszakasz *örvényesítésével*... Ez a taktika súlyos anyag- és embervesztességet okoz s nem

AZ „AURORA" brit cirkáló egyik testvérhajóját egy német tengeralattjáró elsüllyesztette a Földközi-tengeren

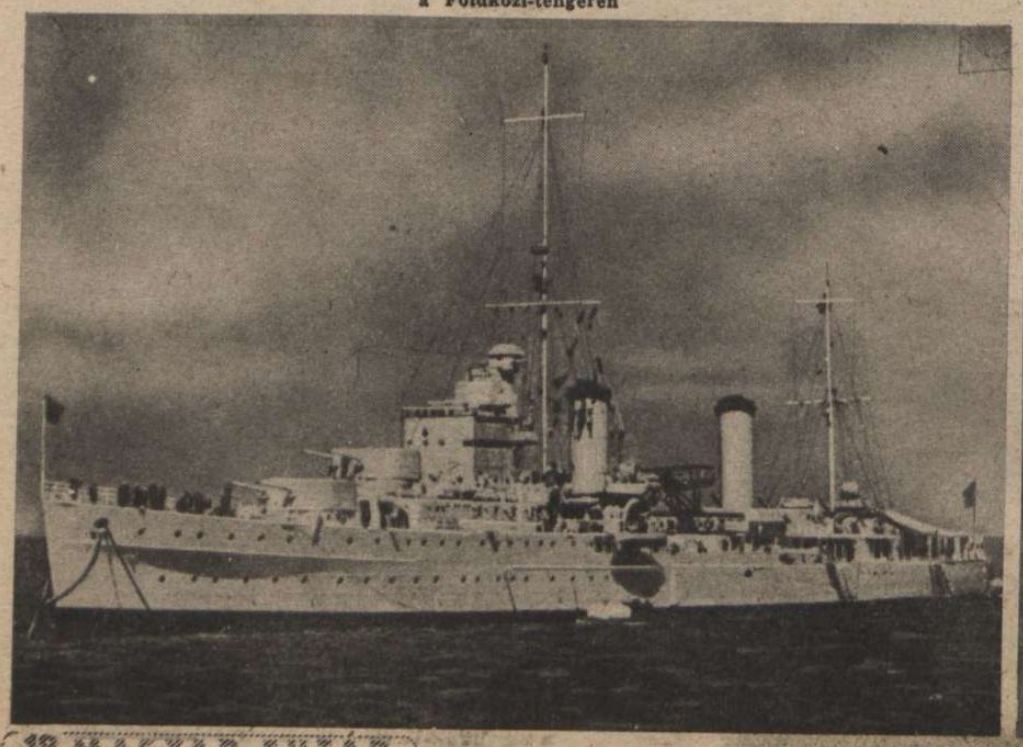

ÉBER ŐRSÉG VIGYÁZ a vasutakra és országutakra a keleti arcvonal mögött. Az utánpótlás mindennél fontosabb zavartalanságát biztosítják a sűrű őrjáratok is, amelyek minden gyanús csavargót elfognak. A sínek mellett lapult ez a két nem éppen bizalomgerjesztő külsejű ember is. Mgmotozzák őket s attól függ sorsuk, hogy mit rejteget a rongyos ruha...

VALAHOL OLASZORSZÁGBAN... Kesselring vezértábornagy megbeszélést tart a bevetés előtt, hős repülőivel

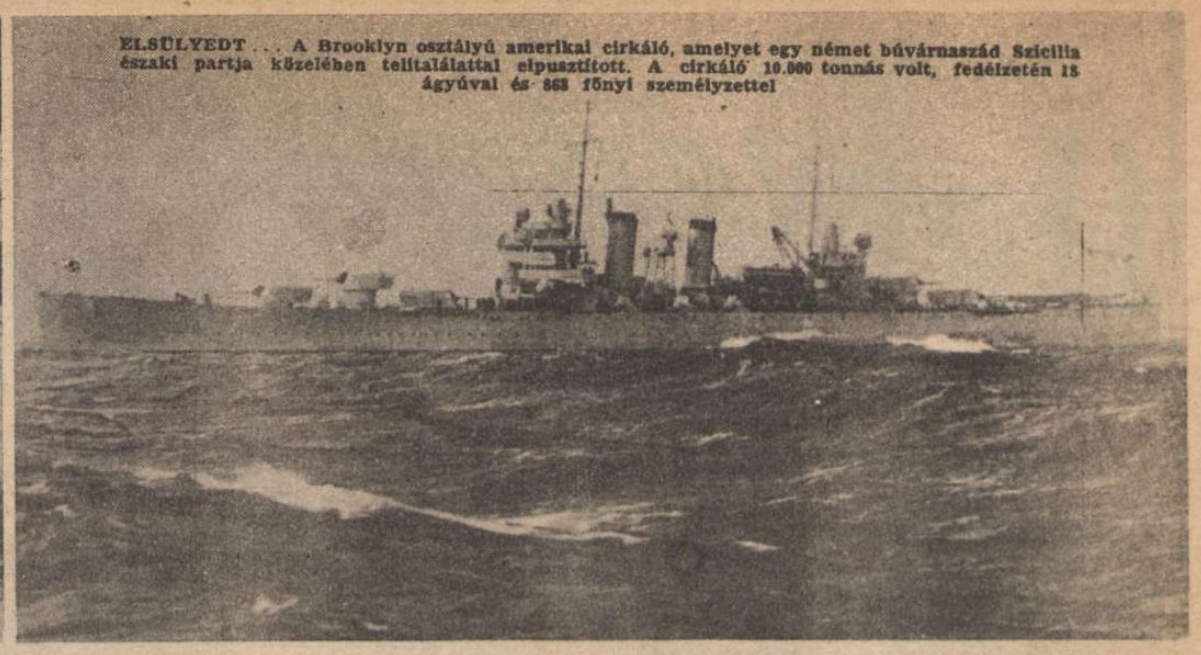

ELSÜLYEDT... A Brooklyn osztályú amerikai cirkáló, amelyet egy német búvárnaszád Szicilia északi partja közelében telitalálattal elpusztított. A cirkáló 10.000 tonnás volt, fedélzetén 15 ágyúval és 863 főnyi személyzettel

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

engedi meg az ellenséges támadás nyugodt kifejlését. A *németek mögött* mindig az elfoglalt terület *rendbehozott úthálózata áll*, a vörös hadsereg pedig állandóan szétrombolt, felrobbantott utak, hidak és vasútvonalak romjain kényszerül az örvénytaktika miatt csapatainak *gyorsabb* mozgatására. Ennek az új hadászati elvnek ragyogó érvényesülése pusztította el *Kharkov* feladása után *Szumi* és *Achtirka* között, a végső áttörésre bevetett 4. bolsevista páncélos gárdahadtestet, amely katlanba szaladt s 2000 foglyot, 6000 halottat, 299 páncélost, 248 ágyút és rengeteg nehéz gyalogsági fegyvert hagyott a csatatéren.

Angol híradás szerint, a szovjetfront 2000 kilométeres szakaszán 300—400 szovjethadosztály támad a különböző arcvonalszakaszokon, de a hatalmas szám nem biztatja derűlátásra az angolszászokat Az elmúlott héten feltünő volt *a londoni lapok levertsége* s különös ellentét támadt a rádióban a szovjetjelentések és az angol hírmagyarázó véleménye között... A munkáspárti *Daily Herald* szerint, a szovjet területi nyereségének *„2 milliónál több katona, 9000 tank és 3000 lelőtt repülőgép volt az ára..."* Egyes angol lapok a szovjet *elvérzésének* rémét festik a közvélemény elé

Berlinben nem foglalkoznak az angol és amerikai értékelésekkel. Komor elszántság uralja a lelkeket, nincs szükség az idegen biztatásokra s a német hadsereg hősiesen harcol és önmagában bízik. Nem jósolják a közeli győzelmet, nem hirdetik, hogy a harcok már elérték a tetőpontot, de vágják a rendet az ellenség soraiban s minden talpalatnyi földet a végletekig megvédenek.

A hét első felében a legelkeseredettebb szovjettámadások a miuszi fronton, az izjumi, kharkovi és szumi-i térségben zajlottak s a szovjet naponként 200—250 harckocsit és 80—100 repülőgépet vesztett.

A hét közepén *Vjazma* körül lángolt fel a nagy csata s a hét végére Oreltől délnyugatra, *Szevszk* térségében kezdődött új, hatalmas arányú ütközet. A szovjettüzérség, a csatarepülőgépek, a páncélosok és a rohamlövegek összpontosított tüze 24 órán át verte a német állásokat s csak azután indultak rohamra a vörös lövészhadosztályok. *A német állásrendszerben súlyos és véres harcokra került sor, a helyi betöréseket a német gránátosok elzárták s mindenütt visszaverték a megújuló tömegtámadásokat. A bosevisták Oreltől nyugatra is, széles arcvonalon támadnak, hogy a szevszki offenzívát alátámasszák. A szevszki áttörési kísérlet nem csökkentette a déli front harcainak erejét. A középső frontszakaszon és délen a leghevesebbre fokozódott az elkeseredett küzdelem s nyilvánvaló, hogy a szovjet minden rendelkezésére álló tartalék bevetésével „szalad vesztesége után" s megpróbálja az áttörés kierőszakolását...*

A légi és tengeri

háború szinte eltörpül a szovjetoroszországi csata félelmetes aránya mellett s a hét folyamán bizonyos visszaesést mutat. Az okok között fontos helyen áll az *olaszországi helyzet*, mert a sziciliai hadjárat befejeződött s újabb partraszállási kísérletre nem került sor. *Róma* szabadvárossá való minősítése óta jártak ugyan angolszász bombázók az örök város felett, de vészes terhüket csak más olasz városokra dobálták le. *A német és olasz búvárnaszádok sok angol és amerikai hajót elsülyesztettek s a torpedóvető repülőgépek érzékeny veszteséget okoztak az angolszász hadihajók állományában.* Szicilia megtámadása óta az ellenség *másfélmillió* tonna hajóteret veszített, elsülyesztett és súlyosan megrongált hajókban. A hét utolsó két napján a német harcirepülőgépek az *algiri* kikötőben eltaláltak egy hadihajót és 7 szállítóhajót, elsülyesztettek 2 angol cirkálót és több rombolót, a búvárnaszádok pedig 20.000 tonna hajóteret robbantottak a Földközi-tenger fenekére. A légiharc állandósult hevességgel folyik az olasz partvidékeken.

Eager amerikai tábornok 8 légi flottája Délnémetországra támadt s Regensburg és Schweinfurt fölött 101 repülőgépet vesztett, többnyire nehéz, négymotoros bombázókat! Berlin támadásánál 60 bombázót lőtt le az újonnan megszervezett német légvédelem. Két nap alatt 161 nagybombázót s legalább 1300—1400 repülőt áldoztak fel az angolszászok, két mérsékeltsikerű terrortámadásban. A visszafordult angol repülők londoni beszámolója szerint, *„fekete volt az ég, a védelemre felszállott német vadászgépektől..."* A *News Chronicle* a súlyos veszteségeket beismerte s hangoztatta, hogy a jövőben az áldozatok arányainak növekedésével kell számolni. A légiterror megronthatja a háború szellemét, leírhatatlan szenvedéseket okozhat, fellángoltatja a szenvedélyeket, de a győzelmet kierőszakolni nem tudja. *A háborút a földi fegyverek fejezik be, vagy ami jobb volna, — a kulturnemzetek méltányos megegyezést kereső erkölcse és értelme...*

5000 TONNA ELMERÜL!... Csodálatos felvétel egy német repülőgépről a sziciliai vizeken, abban a pillanatban, amikor a sikeres mélytámadás után, a gép újra a magasságba tör
(Lanzinger életveszélyes fényképe)

ÉRDEKLI A TIGRIS a török küldöttséget is, amely a német nagyvezérkar meghívására a keleti arcvonalon tartózkodik... Toydemir vezérezredesnek megmutatják a félelmetes új fegyver minden titkát

EGON MAYER, a tölgyfalombos német vadászrepülő őrnagy, a birodalom területén lelőtt négymotoros amerikai bombázó roncsán. Egon Mayer 70 légi győzelmet aratott a nyugati fronton

Honvédeink DICSŐSÉGE

HOMOLAY JÓZSEF
alezredes, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje a kardokkal, hadiszalagon, II. o. Német Vaskereszt

PERESZLÉNYI FEKETS SANDOR
százados, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

A SZOVJETFRONT KITUNTETETT MAGYAR HŐSEI:

SZABÓ DÁNIEL
főhadnagy, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje a kardokkal, hadiszalagon

DR. TÓTH PÁL
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

JÁNOSI FLÓRIÁN
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

ZSIDAI ZOLTÁN
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdem érme hadiszalagon a kardokkal

GALLAI ISTVÁN
zászlós, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

PINDUR FRIGYES
hadapródőrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, II. oszt. Német Vaskereszt

KARÁCSONY FERENC
őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BODÍS ISTVÁN
őrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

BECK JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem és Magyar Bronz Vitézségi Érem

HIDEGKUTI FERENC
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

SZENCZI JÓZSEF
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

TÓTH ISTVÁN
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

IFJ. FADGYAS LAJOS
tizedes, Magyar Nagy Ezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem, II. osztályú Német Vaskereszt

ZSAPKA LAJOS
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZECSŐDI FERENC
tizedes, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem

DOMBI MIHÁLY
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

OLAJOS JÁNOS
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BOSNYÁK KÁROLY
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

NAGY BÁLINT
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

ANDRI FERENC
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SÁNDOR JÁNOS
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem kétízben

SZEGEDI JÓZSEF
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

MÉSZÁROS JÓZSEF
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

VARGA JÁNOS
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

GYARAKI IMRE
honvéd, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

NAGY MIHÁLY
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

POTYONDI JÁNOS
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

RUMPLER JÓZSEF
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

A SZOVJETFRONT MAGYAR HŐSI HALOTTJAI:

ZÁDOR LAJOS
zászlós

HERNÁDI FERENC
szakaszvezető

BARACSKA KÁLMÁN
tizedes

KÓKAI (KMETYKÓ) JÁNOS
tizedes

EHLEITER SEBŐ
tizedes

CSUTI TIBOR
őrvezető

KECSKEMÉTI MIHÁLY
honvéd

NAGY IDŐK, KIS EMBEREK

avagy

harc a Guttmann-nadrágért . . .

MILYEN MULATSÁGOS LEHETETT!

— *«Képzeld, ez a Jonny megtámadott egy gyermekkórházat, de túlkorán oldotta ki a foszforbombáit s puff! — az egész az aggok menedékhelyére hullott . . .»*

A SOK-ÁLARCOS VILÁGGYÚJTOGATÓ

(Lustige Blätter.)

A BALEK

— *Nem látok semmit evvel a pápaszemmel.*

— *Nem baj az édes fiam. Majd én mindig elmesélem magának, hogy mit szabad látni . . .*

QUEBECI ÜZENET

Churchill miniszterelnök feleségé Kanadából rádióbeszédet intézett az angolokhoz . . .

«a brit nép sohasem fog megfeledkezni arról az áldozatkész küzdelemről, melyet a Szovjet vívott a civilizáció érdekében!...

BENES A BŰVÉSZ

A moszkvai országúton.

A KELETI FRONT ESEMÉNYEIBŐL:

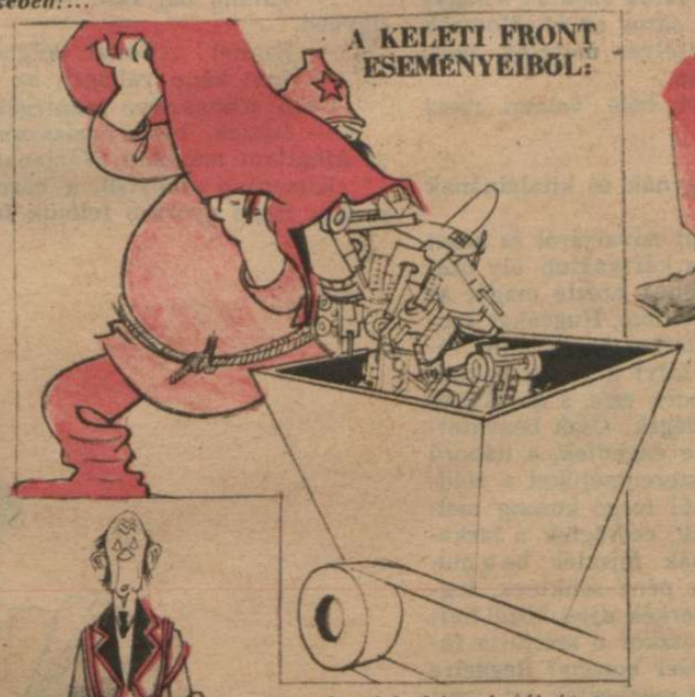

Sztalin feltölti a halálgépet . . .

AHOGY ŐK REMÉLIK:

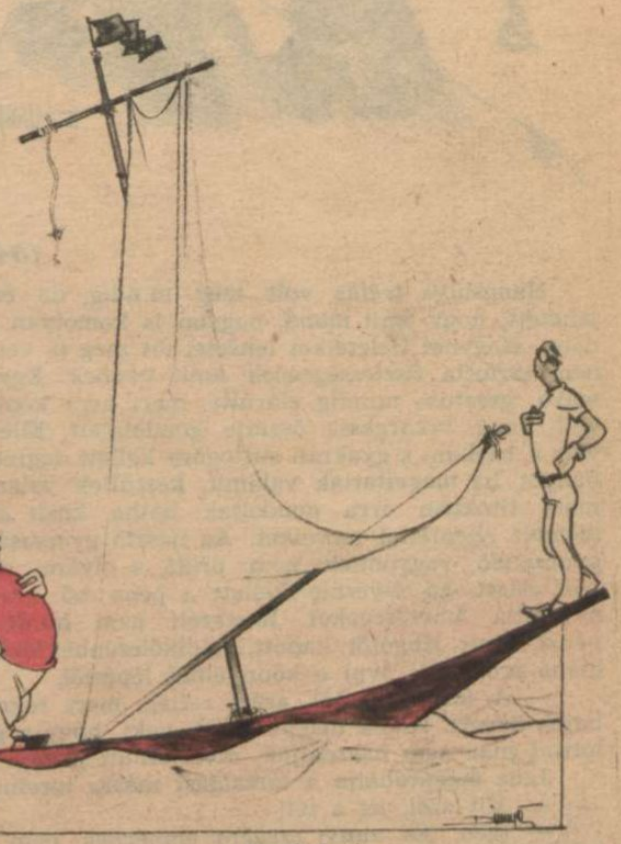

«Repülj hajóm,
ne félj hajóm,
Rajtad a holnap
hőse! . . .»

MAJSZKI ÉS LITVINOV MOSZKVAI TALÁLKOZÁSA

— *Az a gyanúm kedves jó elvtársam, hogy jobb volt nekünk dróton beszélgetni egymással London és Washington között, mint ölelkezni idehaza . . .*

KANADAI CSENDÉLET

Vigye el, kérem, a csodába ezt a széket, mert állandóan idegesít.

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(54.)

Hangsúlya tréfás volt még mindig, de érezni lehetett, hogy amit mond, nagyon is komolyan gondolja. Hogyne! Üzleteiket lenézte, sőt meg is vetette, nem tartotta tisztességesnek, amit tesznek. Egy-egy szava, gesztusa mindig elárulta, mert arra képtelen volt, hogy takargassa őszinte gondolatait. Ellenség volt a házban, s gyakran suttogóra kellett fogniok a hangot, ha megvitattak valamit, készültek valamire, mert titokban arra gondoltak: hátha közli a kiszemelt ellenféllel terveiket. Az ijesztő gyorsasággal gyarapodó vagyonnak nem örült, s olykor szinte szenvedett, ha élveznie kellett a pénz bő áradása nyujtotta lehetőségeket. Ékszereit nem hordta, a pénzt, amit Hugótól kapott, hadikölcsönbe fektette, hiába próbálták óvni e könnyelmű lépéstől.

— A forradalomtól azért retteg, mert rokonait bajba keveri. Hiába magyarázzuk neki, hogy a guillottint már nem használják, divatjamult jószág az...

Juda megpróbálta a társalgást másra terelni.

— Mit szól, itt a tél!

— Igen. És annyi szegény embernek nem lesz tüzelője, — nevetett az ügyvéd. — Ezt gondolja most magában, fogadni mernék. Az nem jut eszébe, hogy a klub mennyivel jobban megy majd, mert az emberek ráérnek, bekényszerülnek a falak közé.

— Hagyja már...

Szivarra gyujtott, sárga fogaival harapva le a ropogó dohányrúd hegyét, mint valami ragadozó.

A füst mögül jólelkűen bólintott:

— Hagyom, hagyom... Hiszen nem veszekszünk mi komolyan, ugye, sógorasszony! Az évődés pedig megengedett dolog a rokonok közt. Mi ujság egyébként?

— Semmi újat nem hallottam.

— A tőzsde?

Juda vállat vont. A tőzsde? Ugyan, mit akarnak ott Krausz Simonékon kívül mások? Lépkednek a nyomukban mindannyian, mint falun szoktak a nagybocskorúak után a többiek, ha sáros az út. Morzsák jutnak mindenkinek, bár tekintélyes morzsák, igaz. De az ember örökké bizonytalan.

— No? Csak nem kerültek bele valami rossz passzba?

— Nem...

— Jobb volna, ha abbahagynák és kitalálnának okosabb dolgot.

Fölényesen verte le a hamut szivarjáról és hasát kényelmesen kivetette. Mióta a kártyaklub oly szédületes sikerrel bevált, szakértőnek érezte magát az üzlet világában és nem tekintette már Hugóékat fontoskodó pepecselésükkel csalhatatlanoknak, mint régen. Az öt hatalmas teremben folyt a játék, bakkarat és rulett, pezsgő ömlött minden este, s csodálatos nőket hoztak magukkal a vendégek. Csak beavatottak jártak fel, idegeneket be se engedtek, a háború nagy pénzhalászai kísértették szerencséjüket a zöldposztós asztalok és a szüntelenül forgó korong mellett is. Repültek az ezresbankók, csörögtek a tarkazsetonok, s hajnal tájon vad orgiák fejezték be a mulatságot. Nem volt itt becses a pénz senkinek, tegnapelőtt még krajcáros kis emberkék ujjai közül hullott a bankjegy, mint erdőben őszkor a szélfujta falevél. Mit számított tíz, tizenötezer korona? Reggelre az ügyes üzletek háromszorosan meghozták azt, amit a festett lapok, vagy a perdülő golyó szeszélye elvitt, más kezekbe. Frakkok és szmokingok plasztronja ragyogta körül az asztalokat, s a rulettgép mellett, a koncentrált fényben, amelyet egy fehéren izzó reflektor sugárzott a táblára, kopasz és sörényes fejek hajoltak előre, mint műtőasztal fölé az operatőr; de a kezek, amelyek már elhelyezték a téteket, selyembe burkolt derekakra simultak. Az újgazdagok elhozták nőiket is, hogy lássák: mennyire nem fontos imádóik szemében a pénz. A kis színésznőcskék, orfeumi táncosnők, akik az előadáson csak karcsu lábaik emelgetésével szolgálták a művészetet, unottan kortyolták a pezsgőt, s gyürték apró táskáikba a rosszillatú bankjegyeket, ha a szerencse is rámosolygott hódolójukra. A legutolsó teremben hófehérre terített asztalok hívogatták azokat, akik megéheztek s a pincérek gazdag tálakat helyeztek a társaságok elé. Nem hiányzott innen semmi, ami finom volt és drága. Nem hangozhatott el kívánság, amelyet teljesíteni ne tudtak volna a szerencsés varázslók, csak éppen meg kellett fizetni illően a fejedelmi falatokat és ritka italokat.

A bank nyert és a konyha is sokat hozott.

Az ügyvéd éjszakánként alig tudott elszakadni a fényes barlangtól, néha többször is felment, kortyolni egy pohár pezsgőt és gyönyörködni a boldogság és gondtalan gazdagság hullámzó képében. Kedve telt benne, hogy kiszámítsa: pillanatnyilag hány millió tartózkodik a klubban, miféle hírességek, a tőzsde, a hadiszállítás, az ipar, vagy kereskedelem hány irigyelt tekintélye. Olykor fiatal arisztokraták is jöttek az új gazdagokkal, akik szenvedélyesen szerették az előkelő társaságot, éppen, mint nőik az ékszereket. S az ujságok befolyásos, vagy félelmetes munkatársai is, akik ingyen vendégek voltak, kedvükre ihatták a pezsgőt, fogyaszthatták akár a legdrágább ételeket, nekik nem nyujtották át a számlát soha. Benne voltak a rezsiben, de igaz, — a klubnak nem is támadt a nyilvánossággal kellemetlensége soha.

— Tudja, hogy már tele vagyunk?

Juda csodálkozva vonta fel szemöldökét.

— Ilyen korán? Hiszen alig mult hat óra.

— Az emberek izgatottak. Szeretnek élni. Igaz, csak játék folyik, a hölgyek még hiányoznak. Fantasztikus összegeket dobálnak el...

Megcsóválta fejét és derűsen folytatta:

— Az éjjel a kis Grünfeld, tudja, az a vörös manó, húszezer koronát veszített kártyán. Azt mondják, az utóbbi időben legalább félmilliót keresett.

— Hát abból veszíthet...

— Persze.

Hirtelen Cecilhez fordult:

— Egyszer fel kell jönnie magának is, megnézni, mi folyik ott!

Az asszony megvonta vállát:

— Nem érdekel. Valaki mást invitáljon, kedves Sándor. Annyira még nem vagyok kiváncsi természetű, hogy a maguk klubjának kis demimondejai közé leereszkedjem.

Az ügyvéd harsogva nevetett.

— Persze, persze! Látja, milyenek vagyunk mi! Még az erkölcsi züllés lejtőjére is rá akarjuk csábítani magát... Hiába, nincs érzékünk a finom különbségek iránt... Bocsásson meg nekem, hiányos a nevelésem.

Hugó érkezett meg és belépése véget vetett a kínos helyzetnek. Hidegszagot hozott, arcát egészen pirosra csípte a hideg. Komoly volt, csaknem rosszkedvű.

— Valami baj van? — veregette meg vállát az ügyvéd.

— Semmi... Sokat dolgoztam, fáradt vagyok.

— Inni kéne valamit, az felfrissíti az embert.

Cecil röstelkedve mentegetőzött:

— Látják, rossz háziasszony vagyok, semmivel se kínáltam magukat. Várjanak egy percig...

Kiment a szobából, a három férfi magára maradt, s Hugó gyorsan feléjük fordult:

— Nagyon rosszul állunk, tudjátok?

— Hogyne... A forradalom, ahogy Andor mondaná, tűzcsóvájával már a határon áll és holnapra lángba borulhat minden.

— No, annyira még nem vagyunk!

— Nem félek — vont vállat az ügyvéd. — Csak Cecil, az arisztokrata, retteg. De ő aztán annál jobban.

Hugó türelmetlenül legyintett és arcán kellemetlen kifejezés borongott:

— Hagyd a feleségemet.

— Nem bántom én. Inkább mulatságosnak találom, hogy úgy jár-kel közöttünk, mintha a negyven rabló barlangjába tévedt volna és el kéne viselnie e bűnöző banda borzasztó és kikerülhetetlen közellétét.

— Én megértem őt.

A szivar megállott a levegőben, félúton a hamutartó felé. Ez volt az a pont, amelyen a család kiszámított biztonsággal mindig összeütközött. Hugó pártjára állott Cecilnek, s a többiek azt érezték: az asszony, ha négyszemközt marad az urával, árulásra csábítja a férfit a közös érdekek ellen. Hugóban is dezertőrt láttak lassan, s gyanakodva figyelték tevékenységét. Olykor nem értette nyelvüket, s mikor biztosan hitték, hogy véleménye egyezni fog az övékkel, mert nem is lehet máskép, hiszen oly világos dolgokról volt szó, ellentmondott, makacskodott. Nem mondták ki, de valamennyien ugyanazt gondolták: Cecil.

— Megérted, persze... Hiszen bennünket lassan már nem értesz, világos hát, hogy az ő nyelvén beszélsz s az ő gondolkodását sajátítottad el. A te arcod ugyanakkor komorul el, amikor az övé, s ha mi örülünk valaminek, az a te számodra a legjobb esetben közömbös. Még jó, hogy az üzleteinkben azért részt veszel... Ennyi maradt meg benned szegény papából.

— Ne beszélj a papáról!

— Tudom, ezt nem szereted hallani. S érzed, nem telnék benned sok öröme, ha élne. Jól látta ő, hogy a te házasságod...

Hugó felugrott és az asztalra csapott. Arcát elöntötte a vér, szeme vad fénnyel lobogott. Odalépett, egészen közel sógorához és úgy sziszegte:

— Most már elég! Sokszor megmondtam, hogy az életembe ne avatkozzatok bele, semmi közötök hozzá! Nagyon jól megy már dolgotok, lassanként megismerem igazi arcotokat. Mig várhattatok tőlem valamit, addig hizelegtetek.

A sógor meghátrált, elhallgatott. Kínos csend támadt, amelyben Hugó felindult zihálása hallatszott csak. Az utóbbi időben meghízott, elnehezedett, s mintha kezdődő asztmája is lett volna, akár az apjának ilyen idős korában.

Az ügyvéd az ablakhoz lépett s erőltette szemét nagy figyelemmel, hogy az üvegen keresztül, a fényből, a sötétedő utca életét pontosan kivehesse. Most már egészen fehér volt minden, s a magasan pislákoló lámpások fénykörében élesen jelentek meg a fekete emberek, mint egy színpadon a néma szerep-

„...A KEZEK, AMELYEK MÁR ELHELYEZTÉK A TÉTEKET SELYEMBEBURKOLT DEREKAKRA SIMULTAK..."

lők, akik átsietnek a színen és mozgalmassá teszik a képet, jelentőség nélkül.

Cecil is visszajött, kezében nagy ezüst tálcával, üveggel, poharakkal, s fürkészve nézett a három férfire.

— Mi az? Maguk veszekedtek?

Juda hevesen tiltakozott:

— Á, dehogy!

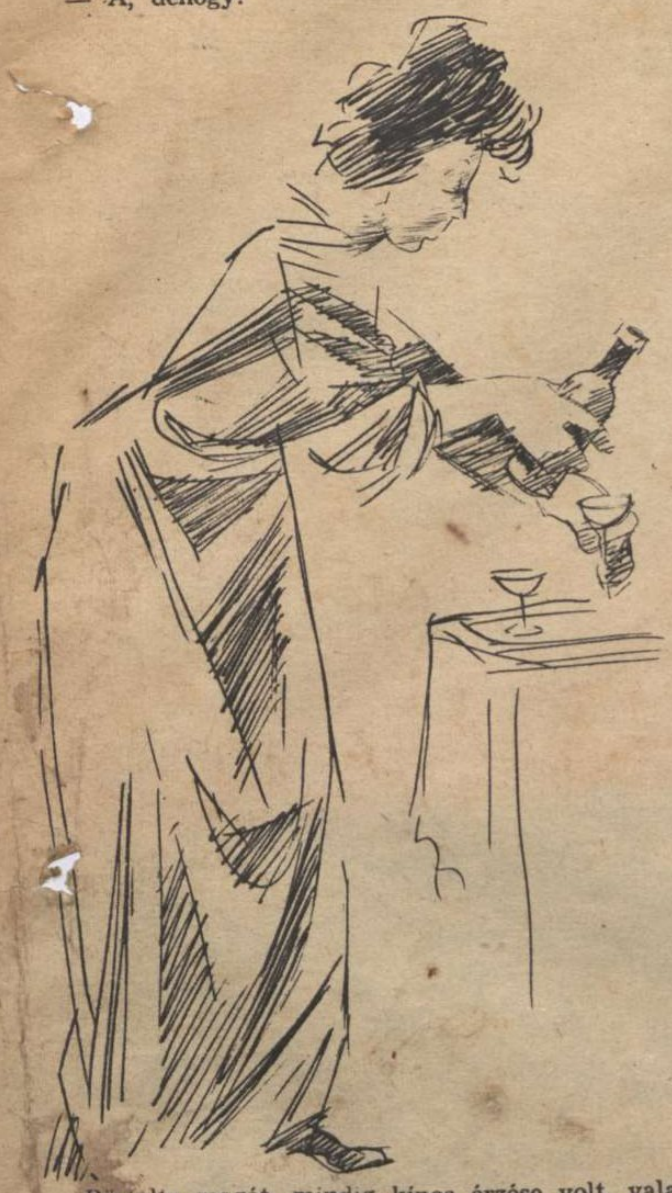

Röstelte magát, mindig kínos érzése volt, valahányszor a mások kellemetlen ügyeiben tanúnak kellett lennie, pedig ez egyre gyakrabban fordult elő, ha ebbe a házba érkezett. Valaha azt hitte, hogy a család bálványozza az idegen asszonyt, rajongva tiszteli áldozatáért és a leereszkedésért s nagyon mély csalódás volt számára, mikor kiderült az ellenkezője. Sajnálta Cecilt, de igazat adott a férfiaknak is, akik közül az egyetlen Andor kelt mindig védelmére, bár ez csak még jobban ingerelte a többieket.

Most ott libegett köztük, bársony pongyolájában, háziasan, buzgón töltött a poharakba, mit se sejtve arról, ami történt, legfeljebb gyanakodva, hogy üzleti összekoccanás volt köztük. Eddig még annyi szemérem legalább megnyilvánult a férfiakban, hogy nem támadtak rá, nem bántották, ha jelen volt.

Hugó lassan lecsillapodott, s felhajtott egy pohár konyakot.

— Mi ujság? — kérdezte Judát.

— Azt hiszem, el kell utaznom, haza, falura, — mondta vontatottan.

— Valami baj van tán?

— Nem... csak... Emlékszik, beszéltem arról a barátomról, akinek anyját és hugát meghívtam a házamba, még a háború kitörésekor...

— Igen, hogyne.

— Hát eltűnt a fronton. Most kaptam a leánytól egy kétségbeesett levelet. Az öreg asszonyt ágyba döntötte a hír. ő sem valami vasegészségű, hát lemegyek hozzájuk, megnézem őket.

Cecil felfigyelt.

Judát mindig jószívű embernek tartotta, bár semmi különös oka nem volt erre a vélekedésre. Ő is tudott a két nőről, akiket házába fogadott, persze, Juda meséjéből ismerte a történetet, amely kissé megszépült az előadásban. A Gyéressy-fiú régi barátjává változott, akit még munkácsi vállalkozó korában ismert meg, a család pedig bizalmas körré, amelyben gyakran megfordult.

— Szegények... — mondta. — Képzelem, milyen boldogtalanok!

— Igen... Hisz senkijük sincsen most már a világon, ha elesett valóban.

— Annyi rossz hír támad alaptalanul.

— Ez nem olyan. A vöröskereszt hivatalosan értesítette őket és a parancsnoka is, úgy tudom.

— Most mi lesz velük?

— Hát... amit megtehetek értük, megteszem.

Az ügyvéd közbevágott:

— Vegye el a lányt. Maga özvegy ember, a gyerekének anyára volna szüksége. Meddig akar így élni, egyedül?

Hugó bólogatott.

— Tényleg. Ez nem jutott még eszébe? Csinos a leány? Fiatal?

Kelletlenül bólintott.

— No, látja! Legalább előkelő rokonsága lesz magának is, — dörmögte az ügyvéd némi célzatossággal.

— Most egyelőre nem erről van szó. — hárította el Juda a tanácsot.

— Hát leánykérő alkalomnak nem a legideálisabb.

Az ügyvéd helybenhagyóan bólintott, Hugó pedig igyekezett elterelni a beszélgetést, amely megint veszélyes fordulatot vett.

Ittak még néhány pohárka pálinkát s ettől valamennyiüknek jó kedve kerekedett. Cecil színházi élményéről beszélt, Hatvani Lili új darabját látta, az ügyvéd visszakanyarodott kedvelt témájához, a klubhoz és részletesen elmesélte a legutóbbi éjszaka mozgalmas történetét, Hugó pedig elégedetten állapította meg, hogy a barakképítést mégis megkapja a cég, s végre valami olyat is csinálnak, ami a szakmájukba vág. Az elmúlt két esztendőben pangott az üzlet, Salgó is másfelé ügyeskedett s most úgy örült az építkezésnek, mintha élete első nagy vállalkozása lenne. Még valami szorongásfélét is érzett, pedig igazán nem volt rá oka, hiszen símának igérkezett az ügy.

Odakint csengettek.

Sietős léptek haladtak át az előszobán, az ajtó kicsapódott s szélesre tárt nyílásában ott állt Andor, zuzmarás gallérú bundában, fején kalappal, oly sápadtan, mint aki kísértetet látott. Rámeredtek, egyikük se merte kérdezni: mi történt, csak azt érezték, hogy valami igen nagy dolog lehet. A vékony, csontos arcon megfeszült a bőr, szemei lobogtak s két keze ökölbe szorítva, súlyos, ütésre kész fegyverként csüngött oldala mellett.

Egy lépést tett előre, aztán minden szót külön megnyomva, halkan, de mégis élesen, diadalmasan mondotta:

— Oroszországban a bolsevisták jutottak hatalomra. Kitört az igazi forradalom.

— Mi? Hogy mondod? Mi történt?

— Elkergették Kerenszkijt és az egész polgári bandát! Vége az orosz háborúnak, a hatalmat átvették Leninék...

Egymásra néztek, a három férfi, most már némán, a csendbe belehullott szavakat latolgatva. Az ügyvéd, mellében egy furcsa, bizsergő érzéssel, nagyot nyújtózott, mint a ragadozó, amely ugrása előtt izmait próbálgatja. Hugó üres poharát nézte figyelmesen, csak a homlokán hirtelen felduzzadó, kivörösödő ér gyors lüktetése mutatta, hogy belül egyáltalán nem oly nyugodt, mint amilyennek látszik. Juda magában egyre a forradalom szót hajtogatta, üresen, oktalanul, mint a gramofonlemez, ha megakad a tű egy árokban.

Cecil bátortalan sóhajtása törte meg a csendet:

— Istenem, mi lesz velünk...

Nem is hallották. Andor állott a szoba közepén, kinyúlva, diadalmasan, mintha minden csak azért történt volna, hogy őt igazolja, jóslatait betöltse. Furcsa szoborcsoport voltak, négyen, mozdulatlan alakok egy allegorikus emlékművön, amelynek azt a címet lehetett volna adni: a nagy pillanat.

Hugó szólalt meg először, kissé rekedten:

— És most? Most mi lesz?

Andor leemelte kalapját, a karosszékre dobta, s miközben kabátját gombolgatta, ünnepélyes mozdulatokkal, hűvös szakértelemmel magyarázta:

— A háborúnak odafönt vége. A hadsereg szétzüllesztése napokon belül megtörténik, a polgári műkedvelőket a pokolba kergetik és az igazi forradalmárok megkötik a békét.

— Hiszen akkor...

— Nem! Egyáltalában nem győzünk, kedvesem, — szakította félbe az ügyvédet. — Tudom, azt akartad mondani. De nem. Nyugodj meg szépen, győzelemről szó sincsen. Mi még tovább folytatjuk a háborút azokkal, akikkel lehet, mindaddig, míg nálunk is jön egy Kerenszki s azt is fel nem váltja egy Lenin. Itt is, Németországban is.

Hugó kétkedőn ingatta fejét:

— Nálunk? Nem hinném, Andor...

— Ember! Hát nyisd ki a szemed! Az ujságoknak hiszel? Nem látod, mi történik? Hát azt gondolod, hogy mifölöttünk a vihar csak olyan egyszerűen elvonul? Kedvesem, a forradalom nem olyan ártatlan valami, mint a nyári zápor! A francia forradalom egész Európát lázbeteggé tette, pedig hol voltak akkor még az eszközök, amelyek most rendelkezésére állanak a tervszerű rombolásnak! Az orosz front katonái máris fertőzöttek és még inkább azok lesznek, ha fegyverszünetet kötünk. Tudod, mivel jár az? Barátkozással... Nos? Az orosz paraszt majd elmeséli, hogy ő nemsokára hazamegy, tavasszal vetni fog a földjén, s biztatja a tegnapi ellenfelet: ne harcoljon ő se tovább... A fogságból hazajönnek talán hamar, akik végigélték ezeket a napokat. Ők is hoznak magukkal egy-két forradalmi bacillust. Mennyi ideig tarthat ez a folyamat? Egy év, két év? Talán sokkal hamarább, mint hinnétek, a forradalom vörös lobogója alatt menetelünk!

Cecil hozzálépett és karjára tette kezét:

— Komolyan mondja ezt?

Andor elmosolyodott.

— Angyali sógorasszony, legszebb Szöszil, maga ne féljen. Majd én vigyázok magára, hogy semmi baja ne történjék. Különben tudja, hogy a forradalom tisztelni szokta a szebbik nemet? Annak idején a romantikus franciák, detronizálván a régi istent, egy hölgyet ültettek helyébe az oltárra... Ne aggódjék!

Végre ledobta kabátját is és elnyújtózott egy fotelben. Arca ragyogott s kiélvezve a hírhozó dicsőségét, pillantását sorba járatta az elképedt arcokon.

Juda csak most jutott szóhoz.

— Hát... vajjon én most elutazzam?

Harsány kacajjal fordult feléje Andor:

— Kedves barátom, nyugodtan! Még vissza is jön, mielőtt a forradalom indulóját megtanulja a nép... Azért nem olyan egyszerű, tudja, egy államot megbuktatni, mint a konkurrens vállalatot! Eltart egy ideig, sajnos. Én már türelmetlen vagyok...

— Ne legyen cinikus, Andor... Ilyen dolgokban nem szabad nihilistának lenni...

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 14 P, félévre 7 P, negyedévre 3·60 P. Egyes szám ára 30 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépen. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

SZOVJETKATONA A TIGRIS ELŐTT...